

Informe de Gestió Catalunya en Comú 2018-2021

III Assemblea Nacional

20 i 21 de novembre 2021

Gent com tu,
Gent *comú*

Catalunya
En Comú

Índex

1. PREÀMBUL	5
2. INTRODUCCIÓ	7
3. EL BALANÇ A ESPANYA	9
3.1. El final de la corrupció institucionalitzada del PP. La moció de censura	9
3.2. La coalició de govern PSOE i Unidas-Podemos.	
Un programa per governar des de l'esquerra política i social	10
3.3. L'evolució i projecció dels Ministeris d'Unidas Podemos	11
3.4. L'extrema dreta irromp als parlaments	12
4. EL BALANÇ A CATALUNYA	14
4.1. Investidura de Torra. Nou govern. Velles polítiques.	
Simbolisme, bloqueig i paràlisi	14
4.2. Judici al procés	15
4.3. La proposta de Catalunya en Comú post sentència:	
Desbloqueig i retorn al diàleg	15
4.4. Els indults, un nou pas per al diàleg i les solucions	16
4.5. Inhabilitació del President Torra. Una legislatura perduda	16
4.6. Investidura d'Aragonès	17
5. COVID I RECONSTRUCCIÓ	18
5.1. La reconstrucció d'un país	19
5.1.1. El Pla per una reconstrucció verda, socialment justa i feminista.	
El pacte per la vida de Catalunya en Comú	19
5.1.2. El Pla de recuperació verda, solidària i inclusiva	21
5.1.3. Comissió per a la reconstrucció social y econòmica	21
5.1.4. Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques	22
5.1.5. Unió Europea i reconstrucció	22
6. BALANÇ GENERAL DEL CICLE ELECTORAL	24
7. BALANÇ D'ACCIÓ POLÍTICA I ORGANITZATIVA	29
7.1. Un moment de canvis i reptes	29
7.2. Desplegament i nova direcció de Catalunya en Comú	29
7.3. Municipalisme i empoderament local	30
7.4. La coordinació organitzativa davant la pandèmia	32
7.5. Cohesió dels equips organitzatius i institucionals: objectiu 2023	33
7.6. Cens, verificacions i comuns locals	34
7.7. Participació i transparència	35
7.8. Mobilització	35
7.9. Catalunya en Comú, una organització feminista	35
7.10. La formació i la fundació	36
7.11. Els espais sectorials, pensament i innovació	37
8. COMUNICACIÓ, ESTRATÈGIA I ANÀLISI	39
9. INFORME DE BALANÇ INSTITUCIONAL	41
9.1. Balanç del Grup Parlamentari d'en Comú Podem	
al Parlament de Catalunya en el període 2018-2021	41
9.2. Balanç del Grup Parlamentari d'En Comú Podem	
al Congrés dels Diputats i l'acció de Govern a l'estat.	43

9.3. Informe d'activitat al Senat 2018-2021	47
9.4. Balanç de Catalunya En Comú al Parlament Europeu 2019-2021	48
9.5. Informe del Grup Municipal de Barcelona En Comú	52
9.6. Balanç del Grup Polític En Comú Guanyem de la Diputació de Barcelona	55
9.7. En Comú Guanyem a la Diputació de Lleida: tres anys d'oposició responsable (2018-2021)	56
9.8. Balanç de Govern i del Grup En Comú Guanyem a l'Àrea Metropolitana De Barcelona (AMB)	57
9.9. Els Comuns a les Entitats Municipalistes	59

1. PREÀMBUL

El 8 d'abril de 2017 Catalunya en Comú va celebrar la seva Assemblea fundacional "Un país en comú", on es va aprovar l'ideari polític: objectius i model de país. Amb l'assemblea de 2017 es definia un nou subjecte polític de caràcter popular, d'esquerres, catalanista i sobiranista, amb ambició de ser una força política dirigent i de govern per transformar les estructures econòmiques, polítiques i socials de l'actual sistema neoliberal i assolir un món més sostenible, inclusiu i just. Gent comuna que volíem construir un país més just des d'una àmplia majoria social.

Acordat l'ideari fundacional, el 22 de abril del 2018 es va dur a terme la II Assemblea Nacional de Catalunya en Comú que va establir el marc de regulació de la nostra formació política amb els Estatuts, el Codi Ètic i l'estratègia organitzativa de desplegament territorial.

L'objectiu d'aquest informe de gestió és la rendició de comptes a les inscrites i inscrits amb relació a l'acció política i institucional realitzada des de la data de la segona Assemblea Nacional.

La Carta de Convocatòria aprovada al Consell Nacional Extraordinari de 17 de juliol de 2021 va fixar els següents objectius:

1. Rellançar i fer créixer el projecte i l'espai polític de Catalunya en Comú.
2. Consolidar l'espai polític i electoral de En Comú Podem, vertebrant i coordinant l'acció conjunta arreu del territori amb Podem Catalunya, per ser capaç de disputar la hegemonia cultural a la dreta i a la socialdemocràcia a Catalunya, Espanya i a Europa.
3. Ser identificables com un espai polític útil i creïble com a moviment polític i social, amb capacitat per a resoldre els problemes de la ciutadania i amb credibilitat per implantar els canvis necessaris en l'ordre econòmic, social i polític.
4. Marcar l'agenda, liderant les polítiques d'innovació política i de transformació a partir d'un programa viu i actualitzable posant en valor les experiències de treball del municipalisme.
5. Enfortir les relacions de Catalunya en Comú amb moviments socials, ecologistes i amb aquells sectors més innovadors i dinàmics de la comunitat tot reforçant les relacions amb el moviment feminista, LGTBI i amb els agents socials.
6. Orientar la nostra estratègia política cap a les eleccions municipals de 2023, i connectar l'acció institucional amb l'acció política del conjunt de l'organització.
7. Reforçar l'espai confederal, enfortint les aliances polítiques al conjunt de l'estat, amb les diferents expressions polítiques de transformació i de canvi, territorials i municipalistes, per ser un instrument útil al servei de la ciutadania.
8. Impulsar els canvis organitzatius que han de permetre fer de Catalunya en Comú un partit més participatiu, més obert i més inclusiu, que situï a les persones inscrites al centre de l'acció política.

9. Continuar fent i reforçant el paper de Catalunya en Comú com una organització 100% feminista de referència, en la qual la participació de dones i homes, des dels comuns locals fins a la direcció política, es desenvolupi en igualtat.
10. Abordar els reptes per donar una resposta àmplia i unitària, i alhora amb recursos i accions concretes que permetin combatre arreu totes les expressions del feixisme.

Des de la carta de convocatòria de la III Assemblea Nacional, s'han realitzat **35 convocatòries d'assemblees locals i territorials amb la participació de més de 700 persones**, en que s'han debatut els documents assemblearis: modificacions estatutàries, carta financera i ponència política i organitzativa. Als debats interns s'han d'afegir quatre debats territorialitzats, en el marc del cicle ***Un futur per construir***. Així hem assistit a la conferència ***Catalunya, un futur per construir***, el 8 de setembre; ***El Treball als s.XXI, democratitzar, desmercantilitzar i descontaminar***, el 16 d'octubre a Tarragona; ***Transició ecològica i nou pacte verd. New Green Deal*** a Girona el 24 d'octubre i ***La igualtat d'oportunitats després de la COVID***, el 27 d'octubre a Lleida. També destaquem la jornada d'educació del 19 d'octubre, ***L'educació en comú*** com un dels debats preassemblearis que han aportat reflexions a la ponència política i organitzativa.

2. INTRODUCCIÓ

En els darrers tres anys, des de la darrera Assemblea Nacional de Catalunya en Comú hem viscut una gran acceleració històrica amb canvis institucionals i polítics que van des del més global, amb la irrupció de la ultradreta i de la seva agenda d'odi i exclusió a les institucions (no tan lluny queda l'assalt al Capitoli després de les eleccions presidencials als Estats Units); les crisis humanitàries recurrents de persones que cerquen refugi fugint de conflictes bèl·lics i climàtics; la tragèdia dels i de les migrants a la Mediterrània; la retirada del Regne Unit de la Unió Europea, després de negociacions complexes i confuses, la caòtica retirada dels Estats Units i aliats de l'Afganistan, que ha posat de relleu el fracàs de la política internacional americana, deixant el país en mans dels talibans, o els efectes del canvi climàtic que també han arribat a casa nostra en forma de temporals com el Filomena, la destrucció ecosistèmica al Mar Menor, o els incendis de sisena generació que han cremat milers d'hectàrees els dos darrers estius. Hem comprovat també que si es vol, es pot i que la Unió Europea per abordar la pandèmia mundial de la COVID-19, s'autoesmenava i suspenia les regles fiscals que tenallaven la inversió pública i que eren producte del dogmatisme austericida de la crisi financera del 2008.

En paral·lel s'ha anat configurant una nova agenda global de desenvolupament. L'aprovació dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) i l'impuls a la nova Agenda 2030 construïen una agenda universal per establir les bases de models de desenvolupament més inclusius i sostenibles. Una agenda que reclama un esforç compartit de transformació de tots els països i actors, basat en el principi de responsabilitats comunes. Una agenda que té al món local com a protagonista com s'ha demostrat a la recent **Cimera Mundial del Clima de les Nacions Unides, que se celebra a Glasgow**, el COP 26, on hem participat amb l'alcalde de Barcelona, Ada Colau a la taula de ciutats. Hem compartit la Taula amb l'alcalde de Londres, Sadiq Khan i l'alcalde de París, Anne Hidalgo, amb els que vam presentar la campanya "Race to Zero", que expressa els compromisos de les ciutats en l'emergència climàtica.

A l'Estat Espanyol, la situació política originada després de la sentència del cas Gürtel, que condemnava el Partit Popular com a partícip a títol lucratiu, va obrir una finestra d'oportunitat per dur a la pràctica una moció de censura que acabés amb la corrupció a les institucions. Va ser la primera moció de censura amb èxit de la democràcia i va donar pas a un cicle electoral intens i la consecució del primer Govern de coalició a Espanya des de la restitució de la democràcia amb el suport d'una majoria parlamentària progressista i plurinacional. Un bienni de govern progressista i transformador capaç d'incrementar el salari mínim més d'un 30% en tres anys; crear un ingrés mínim vital, retallar els beneficis caiguts del cel de l'oligopoli elèctric, legalitzar l'eutanàsia, rescatar milions de treballadors i centenars de milers d'empreses amb els ERTO, regular els lloguers abusius plantant-se davant dels fons voltor, fer que les grans corporacions paguin el que han de pagar a l'impost de societats, encarar la nova Llei Orgànica del Sistema Universitari per lluitar contra la precarietat del professorat i un millor finançament. O en l'actualitat, impulsant la nova llei de treball digne derogant la contrareforma laboral i social del PP de 2012.

Ahora també hem pogut comprovar com es va permetre la fugida del rei emèrit a la dictadura dels Emirats Àrabs, així com la permissivitat al PP que continuava bloquejant el Poder Judicial i altres espais que evidencien una gran insuficiència democràtica i sota el control del bipartidisme: el Tribunal Constitucional amb uns quants magistrats amb el mandat caducat i que es dedica a revisar i anul·lar decisions del Govern de l'Estat o del Parlament de Catalunya, atiat per la ultradreta; o el Tribunal de Comptes, amb tots els vocals amb el mandat caducat.

També constatarem com el PSOE encara està lluny de comprendre les dinàmiques d'un govern de coalició i que té moltes dificultats per abandonar el territori de confort del bipartidisme. En aquest sentit, s'han produït diversos posicionaments diferenciats. Exemples com la fugida del rei, la llei d'habitatge i la regulació de preus del lloguer, la derogació de la reforma laboral, la llei per a la igualtat real i efectiva de les persones trans i per a la garantia dels drets LGTBI, el decret dels romanents locals o l'ampliació de l'aeroport.

A nivell social hem constatat la presa de consciència per àmplies capes de la ciutadania, especialment els i les joves sobre els greus efectes del canvi climàtic i la destrucció ecosistèmica, alhora que emergia amb força una nova onada del moviment feminista. Les vagues feministes del 8 de març han representat una gran mobilització a Espanya i a Catalunya i a diversos estats europeus. El cas de la Manada i el moviment #MeToo contra l'assetjament sexual han marcat també aquests tres anys. Sorgia, al mateix temps una reacció de la ultradreta amb una violència (discursiva i ideològica, però també física en forma de delictes d'odi) no vista des del franquisme, contra el feminisme i els drets LGTBIQ+.

A casa nostra, la II Assemblea Nacional es trobava al bell mig dels debats d'investidura del nou president de la Generalitat després de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució. Així el nou Parlament resultant de les eleccions del 21 de desembre del 2017 va trigar més de sis mesos a constituir-se i Quim Torra va ser escollit president, després de l'intent, avortat pel Tribunal Constitucional, d'investir Carles Puigdemont que havia marxat de Catalunya l'octubre de 2017, i de dos intents fracassats d'investir dos altres candidats: Jordi Turull i Jordi Sánchez.

El govern nascut d'aquelles eleccions de desembre de 2017 ha transitat al llarg de tres anys per una agonia diària i per la inestabilitat a causa de la lluita política i de poder entre JxC i ERC per assolir l'hegemonia electoral de l'independentisme. Un govern incapaç de dur a terme els canvis socials i polítics necessaris per al país, en permanent bloqueig institucional i que va fer de la confrontació amb el govern de l'Estat l'única proposta política.

La legislatura de Quim Torra va finalitzar de la mateixa manera abrupta del seu inici, amb la inhabilitació del president per part del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Des de la perspectiva interna, Catalunya en Comú va iniciar un dels mandats més importants de la seva II Assemblea Nacional, el desplegament organitzatiu territorial superant els espais preexistents i fundant comuns locals, comarcals i veguerials. Un desplegament que també ha permès la consolidació de les alcaldies de Barcelona, el Prat, Sant Feliu de Llobregat, Montcada, Santa Perpètua i Montornès i aquelles vinculades a les Enteses pel Progrés Municipal com Santa Coloma de Cervelló o Pallemà i a les que se sumava l'entrada al govern a Lleida i Tarragona, dels quals vam ser expulsats per ERC per reforçar els seus vincles amb JxC.

Menció a part va ser el pacte entre el PSC i JxC a la Diputació de Barcelona. Tot i la nostra voluntat política de sumar en un tripartit a ERC i PSC, els vetos creuats entre ells ho van impedir.

I sobretot hem viscut la pitjor epidèmia en més de 100 anys amb milions de morts i centenars de milions de contagiades a tot el món. Una crisi sanitària, econòmica i social d'àmbit global després de la qual res no serà el mateix.

3. EL BALANÇ A ESPANYA

3.1. El final de la corrupció institucionalitzada del PP. La moció de censura

El 24 de maig de 2018 es va donar a conèixer la Sentència de la Sala Penal de l'Audiència Nacional sobre la peça principal del cas Gürtel. La sentència condemnava a diferents càrrecs públics i orgànics del Partit Popular, així com a la pròpia organització política com a responsable a títol lucratiu i posava de manifest que la trama de corrupció teixida entre les empreses immerses en el cas i el Partit Popular, com detalla la sentència, suposaven un autèntic i eficaç sistema de corrupció institucional mitjançant la manipulació de la contractació pública central, autonòmica i local.

La sentència va demostrar que es va produir el finançament il·legal d'activitats i d'actes polítics realitzats en campanyes i pre-campanyes electorals per als seus candidats i candidates.

Mariano Rajoy que també havia exercit les funcions de Secretari General del Partit Popular als anys 2003 i 2004, i de President del mateix des de 2004 fins a aquell moment, va eludir qualsevol tipus de responsabilitat política relacionada amb aquest cas des de l'inici.

Per aquesta raó el 25 de maig, el PSOE va presentar al Congrés una moció de censura àmpliament reclamada pel nostre grup que a més va tenir un paper determinant articulant les majories necessàries més enllà del PSOE.

En Comú Podem i Unidas Podemos vam donar suport a la moció de censura atès que el més important en aquell moment era desplaçar del govern a la maquinària corrupta del PP i poder expulsar-lo del govern de l'Estat després de 7 anys de retallades i corrupció. Ho vam fer per motius que considerem que eren molt compartits per la majoria de la societat catalana i espanyola: la necessitat d'expulsar del govern el partit de la corrupció, el saqueig i les retallades de drets i llibertats.

Les diputades i diputats d'Unidas Podemos vam ser claus per a l'èxit de la moció de censura i vam esdevenir la garantia que el nou govern impulsés les tasques que possibilitaven convocar eleccions generals en un clima de normalitat democràtica.

Podem sintetitzar en quatre les polítiques que havia d'abordar el nou govern i que eren:

- Tancar l'etapa de corrupció: acabar amb les pràctiques corruptes i garantir les condicions i els mitjans perquè la justícia actués de forma imparcial tot garantint la tolerància zero a la corrupció.
- Regenerar la justícia i garantir el ple gaudi dels drets civils i polítics. Acabar amb les limitacions a la llibertat d'expressió i de manifestació i garantir la imparcialitat dels mitjans de comunicació públics.
- Derogar les mesures reaccionàries del PP com la reforma laboral, la LOMCE, la reforma de les pensions, la llei mordassa, la LRSAL i garantir l'accés a l'habitatge
- Iniciar el diàleg polític amb Catalunya per assolir acords polítics, desjudicialitzar el procés i reconstruir la convivència, defensar un referèndum acordat i la defensa d'un model d'estat republicà federal plurinacional.

El febrer del 2019, ERC, immersa en la lluita amb Junts per Catalunya per liderar l'independentisme a Catalunya, va tombar els Pressupostos i Pedro Sánchez va convocar eleccions generals per al 28 d'abril. En aquestes eleccions el PSOE va ser el partit més votat, però el seu sectarisme, excloent Unidas Podemos del Govern, el va abocar a una repetició electoral el 10 de novembre.

En Comú Podem va intentar per tots els mitjans treballar per un acord de progrés centrat en el contingut de polítiques públiques que permetessin garantir una vida digna pel conjunt dels catalans i les catalanes, **i vam fer públiques 25 propostes per a les futures negociacions per un Govern progressista i compromès amb la plurinacionalitat a l'Estat**, però el PSOE, va decidir presentar Pedro Sánchez a la investidura sense haver negociat cap acord amb la resta de forces polítiques que havien conformat el bloc de la moció de censura i va fiar-ho tot al suport de les formacions del trio de Colón que havien estat derrotades a les urnes.

A les eleccions del 10 de novembre, En Comú Podem vam llançar el dilema postelectoral sobre les dues opcions de govern: **la gran coalició de l'IBEX-35**, és a dir un acord entre el PSOE i Cs o PP que recuperés el pacte neoliberal entre Sánchez i Rivera de 2016, socioliberal en el camp econòmic i uniformitzador en el territorial tancant una restauració del règim en clau bipartidista, **o un govern progressista en clau plurinacional**. Una majoria progressista que ens permetés desbloquejar la situació política per l'esquerra i avançar en drets i llibertats, en qüestions socials i ambientals i en el diàleg amb Catalunya. Només aquesta majoria progressista podia ser capaç de derogar la reforma laboral, garantir unes pensions dignes, regular els lloguers o acabar amb la llei mordassa.

3.2. La coalició de govern PSOE i Unidas-Podemos. Un programa per governar des de l'esquerra política i social

Després de les eleccions de novembre, l'escenari polític permetia configurar un bloc plurinacional com el de la moció de censura al PP. I allò que no havia estat possible mig any abans es va produir només en unes setmanes.

Finalment **el 30 de desembre de 2019 es va donar un fet històric, la constitució de la coalició progressista entre Unidas Podemos i el PSOE**, *Un nuevo acuerdo para España*.

L'acord es va estructurar en **11 blocs**: **(i)** consolidar el creixement i la creació d'ocupació de qualitat, amb la derogació de la reforma laboral o l'increment del Salari Mínim Interprofessional **(ii)** drets socials, regeneració democràtica, ciència i innovació on es podia destacar la derogació de la LOMCE; la promoció de la coeducació en tot el sistema educatiu, impeding la segregació educativa per raó de sexe als centres sostinguts amb fons públics; la universalització de l'accés a l'Educació Infantil 0-3 anys a través de la xarxa pública; avançar en el blindatge del nostre sistema públic de salut, apostant per una sanitat fonamentada en la gestió pública directa; millorar el finançament del Sistema d'Atenció a la Dependència per reduir les llistes d'espera, la garantia de pensions dignes a través de la suficiència i revaloració del sistema públic, l'Ingrés Mínim Vital o posar fre a les pujades abusives del lloguer; **(iii)** lluitar contra el canvi climàtic amb mesures com l'aprovació de la Llei de Canvi Climàtic i Transició Energètica; el Pla nacional integrat d'energia i clima, la reforma del mercat elèctric i la baixada de la factura; el foment de l'autoconsum o l'impuls d'una Llei de Benestar Animal **(iv)** indústria, pimes, autònoms/es i sector primari on se subratllava la necessitat d'impulsar una administració digital, més oberta i eficient; un Pla de Desenvolupament Industrial, o l'afavoriment de la compra pública d'aliments de proximitat i amb criteris ecològics per potenciar l'agricultura com a puntal de desenvolupament rural; **(v)** nous drets i memòria democràtica amb una

lleï que reguli el dret a mort digna i regulació de l'eutanàsia; el reconeixement i protecció de la diversitat familiar; la recuperació de la nostra memòria democràtica; l'impuls a l'aprovació d'un paquet de mesures a favor de la igualtat de tracte, la no discriminació i la valoració positiva de la diversitat; **(vi)** cultura i esports amb l'impuls d'un Pacte d'Estat per la Cultura; desenvolupament de l'Estatut de l'Artista per millorar-ne les condicions de les nostres creadores; **(vii)** polítiques feministes, amb mesures contundents en la lluita contra la violència masclista, garantir els drets sexuals i reproductius per assegurar una maternitat lliurement decidida; l'equiparació per llei dels permisos de paternitat i maternitat iguals i intransferibles o blindar que només sí que és sí; **(viii)** revertir la despoblació amb l'Estratègia Nacional davant del repte demogràfic; **(ix)** cohesió i eficiència: actualització de l'estat autonòmic, amb la millora de la col·laboració i la coordinació institucional entre l'Administració General i les comunitats autònomes i la participació d'aquestes als processos de presa de decisió; l'impuls de la via política a través del diàleg, negociació i acord entre les parts que permeti superar la situació actual de conflicte a Catalunya; la derogació de la LRSAL del PP, i l'aprovació d'una de nova normativa que concedeixi als municipis la capacitat de percebre uns tributs propis mínims; **(x)** justícia fiscal i equilibri pressupostari amb lluita contra el frau fiscal; l'augment de la progressivitat del sistema fiscal, reformant el règim jurídic i fiscal de les SOCIMIS, aplicant un tipus de gravamen del 15% sobre els beneficis; **(xi)** una espanya europea oberta al món, amb l'impuls d'un veritable Green New Deal a la UE, la promoció d'iniciatives per protegir millor Europa davant de noves eventuais crisis econòmiques, defensant la progressiva harmonització fiscal, per evitar el dumping fiscal entre països membres, així com l'erradicació dels paradisos fiscals i la promoció d'una política europea d'immigració justa i solidària.

Al govern de coalició els ministres i les ministres d'Unidas Podemos-En Comú Podem-Galicia en Común varen ser, Yolanda Díaz, Vicepresidenta segona i ministra de Treball i Economia Social (que substituïa Pablo Iglesias a la vicepresidència); Ione Belarra, Ministra de Drets Socials i Agenda 2030 (que substituirà Pablo Iglesias) Irene Montero, Ministra d'Igualtat; Alberto Garzón, Ministre de Consum i la proposta d'En Comú Podem, Manuel Castells, Ministre d'Universitats.

3.3. L'evolució i projecció dels Ministeris d'Unidas Podemos

L'evolució de les polítiques als diferents ministeris ha estat desigual i en funció de la capacitat competencial i recursos. Yolanda Díaz és la política del govern millor valorada per la seva tasca en el diàleg social i les negociacions amb sindicats i patronal, la política de defensa de l'ocupació amb els ERTOS, l'increment del salari mínim interprofessional, la prestació extraordinària per cessament d'activitat per a treballadores autònomes i la derogació de la reforma laboral. Des del Ministeri d'Igualtat liderat per Irene Montero s'han impulsat una sèrie de plans i programes per abordar les polítiques d'igualtat i l'impuls de la lluita feminista, reforçant especialment els recursos destinats a l'impuls d'aquestes polítiques, també del Pacte contra la violència de gènere i desenvolupant una legislació progressista amb relació als drets de les dones i els drets LGTBI. El mateix podem dir de la gestió de drets socials i Agenda 2030 amb importants mesures d'augment de les prestacions de la dependència o l'impuls ideològic de l'ingrés mínim vital. El de Consum que ha destacat per les restriccions a les cases d'apostes i la projecció d'actuacions vinculades a l'alimentació saludable. I el d'Universitats, que ha posat al centre de la seva actuació, l'impuls de mesures per abordar la precarietat del professorat, la rebaixa de les taxes universitàries i l'augment de beques i el desenvolupament de la Llei de Convivència Universitària que deroga l'actual decret franquista del 54 i en l'actualitat el desenvolupament de la Llei Orgànica del Sistema Universitari.

Estem orgulloses i orgullosos de l'orientació política i l'acció del govern d'esquerres de l'Estat. Les reivindiquem perquè estan defensant la millora de la qualitat de vida de la majoria front els interessos dels poderosos, millorant les condicions de vida de milers de persones, especialment de les classes populars. En una perspectiva temporal el govern progressista de l'Estat s'està revaloritzant sobretot en comparació als darrers governs conservadors de Puigdemont i Torra.

Estem fent coses que només un govern d'esquerres faria, canviant les prioritats de la despesa pública, reforçant i eixamplant els serveis públics quan la dinàmica era retallar. Fent front a qüestions que la dreta o la socialdemocràcia ni en parlava: pobresa, barris, dret a l'habitatge, canvi climàtic, diàleg territorial, equitat de gènere.

S'ha aconseguit prioritzar la realització d'una agenda social molt ambiciosa abans i durant la Covid. Un augment espectacular de la despesa social o la incorporació en l'acció de govern del paradigma de la sostenibilitat.

Tanmateix l'obra de govern en moltes ocasions ha estat eclipsada per algunes discrepàncies al si del govern, magnificades pels sectors conservadors i els mitjans de comunicació.

El mes de maig, Pablo Iglesias renuncia, als càrrecs de Vicepresident i Ministre de Drets Socials i Agenda 2030, per liderar la candidatura a les eleccions a la Comunitat de Madrid i després com a secretari general de Podemos.

Iniciava així una nova etapa a l'espai d'Unidas Podemos amb la substitució al govern de l'estat de Pablo Iglesias per Yolanda Díaz i l'elecció com a Secretària General de Podemos de Ione Belarra. Un moment important per reforçar l'espai confederal.

Per això, hem estat treballant per reforçar l'espai polític que representem, amb la voluntat de guanyar la centralitat política de l'esquerra, amb potencialitat per aspirar a hegemonitzar un territori electoral i cultural molt més ampli i generar una agenda política pròpia i compartida i identificable amb els problemes reals de la gent.

3.4. L'extrema dreta irromp als parlaments

La irrupció de l'extrema dreta a les institucions ja no és cosa de parlaments europeus o governs com Hongria o Polònia. Vox té avui 547 regidors i regidores, 13 diputats i diputades a Madrid i 12 Andalusia. A aquesta última comunitat va començar Vox la seva irrupció a la política institucional condicionant una agenda ultraconservadora amb el govern del PP i Cs. L'abril del 2019, a les fallides eleccions generals, Vox va obtenir 24 diputats i gairebé 2,7 milions de vots i al novembre va aconseguir 52 diputats i diputades i més de 3'5 milions de vots. Vox ha entrat en totes les assemblees i Parlaments excepte Canàries, Castella-La Manxa, Extremadura, La Rioja, Navarra i Galícia. A Catalunya a les darreres eleccions al Parlament va arribar a 11 diputades i diputats.

Sabem que Vox és hereu del franquisme, força instal·lat encara en alguns sectors de l'aparell de l'Estat, que és el que fa que bona part del vot de Vox provingui del PP, que sota el lideratge d'Aznar va aconseguir reunir tota la dreta en una sola opció. Però no podem ignorar les crisis acumulades des del 2008, les econòmiques i socials. L'extrema dreta de Vox ha capitalitzat els estralls de l'austeritat i de la pandèmia davant d'una part significativa de les classes populars en dificultats, que troben en el pensament reaccionari un refugi fals.

L'extrema dreta s'ha mobilitzat contra els motors de transformació: el feminisme, l'ecologisme, l'antiracisme, les llibertats individuals. I aquí és on Catalunya en Comú ha donat la batalla ideològica i cultural, creant complicitats, diferenciant-se de la dreta en les polítiques econòmiques i de seguretat. Aquesta ha estat la via per combatre l'autoritarisme ultradretà de Vox, sabent a més que la dreta ha incorporat a la seva agenda el seu discurs d'odi i un relat excloent i que una part important dels mitjans de comunicació l'han blanquejat.

Els seus discursos basats en l'odi envers el diferent, que relativitzen el feixisme i fomenten el racisme, el masclisme i l'homofòbia **és un dels nostres desafiaments**.

El nostre full de ruta per combatre l'extrema dreta i a Vox al darrer any ha estat proposar a les institucions no donar veu a l'extrema dreta i minimitzar així la seva voluntat d'erosionar l'estat de dret i els drets d'aquells col·lectius més vulnerabilitzats, articular un cordó sanitari que s'haurà de materialitzar en la construcció de noves narratives que s'oposin a les seves propostes i que han d'anar acompanyades de polítiques socials i consensos amplis en la protecció dels drets i llibertats de tota la ciutadania. **El nostre compromís ha estat, és i serà el de denunciar i aïllar l'extrema dreta**, desenvolupant polítiques en defensa de la diversitat sexual i la identitat de gènere, els feminismes, la interculturalitat, la llibertat religiosa, en un marc de laïcitat, i els drets de les minories, amb l'objectiu de fer dels nostres municipis espais lliures de feixisme, racisme i xenofòbia.

Però aquestes mesures que hem dut a terme no tindran la contundència suficient sinó es fa urgentment un treball de base social, veïnal, cívic, sindical als nostres barris i entre les classes populars per aturar la penetració del discurs de l'extrema dreta.

4. EL BALANÇ A CATALUNYA

4.1. Investidura de Torra. Nou govern. Velles polítiques. Simbolisme, bloqueig i paràlisi

Per l'aplicació de l'article 155 de la Constitució, que va intervenir políticament l'autogovern de Catalunya, es van convocar les eleccions al Parlament per al 21 de desembre de 2017. Fins a tres mesos després, al mes de març no es van produir els primers debats fallits d'investidures de Carles Puigdemont, Jordi Sánchez i Jordi Turull. El primer no es trobava a Catalunya des de la proclamació simbòlica de la independència, el segon estava en presó preventiva des de les mobilitzacions davant la conselleria d'Economia i el tercer passava a disposició judicial en paral·lel a la defensa de la seva investidura.

Pocs mesos enrere, Jordi Turull, Josep Rull, Raül Romeva, Carme Forcadell, Dolors Bassa, Jordi Cuixart, Jordi Sánchez, Joaquim Forn i Oriol Junqueras es trobaven en presó preventiva per presumptes delictes de rebel·lió, sedició, malversació i desobediència. Ja en aquell moment vam denunciar **l'abús en la utilització de la presó preventiva i vam reclamar, en conseqüència, la llibertat dels i de les dirigents polítiques i socials empresonades. També vàrem rebutjar els delictes de rebel·lió que se'ls imputaren associats al presumpte ús de la violència.** Alhora, exigíem l'alliberament de les persones encausades perquè poguessin assistir en llibertat al judici i mostràvem sense cap ambigüitat el rebuig a les decisions i actuacions unilaterals, vinguessin d'on vinguessin, que lluny d'avançar en la construcció de solucions al conflicte territorial i polític, radicalitzaven les posicions i obrien escenaris de tensió a Catalunya.

En una quasi sincronia temporal a la sentència de la Gürtel, es produïen els debats fallits d'investidura després de tres mesos on vam veure un cop més com la tàctica s'imposava a una inexistente estratègia, més enllà d'una èpica estèril. No hi havia més tàctica que la reacció al calendari judicial, en un dels moments més foscos de la història recent de Catalunya. **En aquelles investidures vam reclamar un front democràtic per la lluita dels drets i les llibertats com a l'única possibilitat de sortir del conflicte entre Catalunya i Espanya.** Àmplies aliances i àmplies majories amb quatre grans objectius: **(i)** la recuperació de les institucions catalanes i la fi del 155; **(ii)** la fi de la judicialització i la llibertat dels líders polítics i socials presos i preses **(iii)** un pla de xoc davant la desigualtat i **(iv)** l'aplicació de la renda garantida; mesures urgents en justícia de gènere, habitatge, educació i sanitat.

Després de cinc mesos i sense autogovern, amb les nostres institucions intervingudes i amb una incapacitat de fer efectiva una majoria, la CUP va decidir amb el seu vot que Quim Torra fos el nou president de la Generalitat, el 14 de maig de 2018.

Un nou govern que es va declarar provisional i que anunciava la convocatòria d'unes noves eleccions en cinc mesos i un president interí que rebia ordres a distància des de Waterloo. Un president i un govern amb data de caducitat abans de néixer i pilotat per un expresident que no havia tornat a Catalunya tot i la promesa feta del seu retorn en cas de guanyar les eleccions.

A la **investidura de Torra vam expressar** la necessitat d'avançar fent fora la provisionalitat i el simbolisme. Amb **tres grans compromisos: avançar en l'autogovern i el reconeixement de Catalunya; avançar socialment i nacionalment no sacrificant mai una cosa per l'altra; avançar des de la transversalitat per construir més i millor democràcia, per construir més i millors drets, per construir més i millors llibertats.**

Cal destacar de la legislatura Torra, pel que fa a l'actuació de Catalunya en Comú Podem, la negociació per a l'aprovació dels pressupostos de 2020. La nostra abstenció va fer possible, primer la tramitació i després la seva aprovació.

L'acord entre En Comú Podem i el govern de la Generalitat tenia un doble objectiu: per un costat, blindar els serveis públics i l'Estat del benestar a Catalunya; i, per l'altre, aprofitar al màxim les capacitats del nostre autogovern per potenciar una Catalunya intel·ligent i verda.

Entre els acords més destacables hi havia la recuperació per part de la Generalitat el finançament de les escoles bressol que van passar de 0 a 70 M d'euros, el desenvolupament d'un Pla d'inversions per millorar centres educatius i retirar barracons; 900 M d'euros més per al sistema públic de salut, en bona part destinats a la contractació de 1400 professionals nous, sobretot per reforçar l'atenció primària; 125M d'euros més per a la Renda garantida de ciutadania; 50 M d'euros per millorar tarifes i serveis domiliaris.

4.2. Judici al procés

El 12 de febrer de 2019 es va iniciar al Tribunal Suprem el Judici al procés independentista català, que va finalitzar el 14 d'octubre de 2019, vuit mesos després, amb una sentència en la qual es va condemnar per sedició i malversació els encausats i encausades polítiques i per sedició els líders de les entitats socials.

El 14 d'octubre de 2019 es va conèixer la sentència del Tribunal Suprem al judici als líders de la societat civil i representants polítics. Una sentència que condemnava a Jordi Cuixart, Jordi Sánchez, Carme Forcadell, Oriol Junqueras, Joaquim Forn, Josep Rull, Jordi Turull, Dolors Bassa i Raül Romeva amb penes de fins a 13 anys.

La sentència significava la culminació d'un procés de judicialització de la política al que mai s'hauria d'haver arribat al tractar-se d'un conflicte de naturalesa política. Per això Catalunya en Comú va reclamar una resposta política que se sustentés en els grans consensos de la societat catalana i que, per tant, inclogués la màxima transversalitat possible de les forces polítiques i socials. Una resposta que, lluny de incitar a la divisió i a la confrontació dins la societat catalana, generés cohesió. Una resposta que, al mateix temps, contribuís a l'estabilitat política que el país necessitava. Alhora, manifestàvem la nostra indignació davant una sentència injusta que generava un precedent inacceptable.

4.3. La proposta de Catalunya en Comú post sentència: Desbloqueig i retorn al diàleg

En primer lloc, vàrem proposar que els Governos de l'Estat i la Generalitat treballassin pel desbloqueig i en la creació de marcs estables de diàleg a partir del blindatge i reforçament de l'autogovern de Catalunya. Una nova etapa d'estabilitat institucional, que permetés a Catalunya desenvolupar totes les eines disponibles -sense traves i amb suficiència competencial i de recursos- per la lluita contra les desigualtats socials i l'emergència climàtica. **En segon lloc l'indult.** Sense que els presos i les preses poguessin tornar a casa, no tindríem les condicions per al diàleg i la solució del conflicte polític. L'indult, com més tard es demostraria era la via més ràpida i amb més possibilitats d'obtenir suports que permetessin l'alliberament dels condemnats i condemnades pel procés. **I en tercer lloc, la creació d'una taula de diàleg** per un nou acord entre Catalunya i Espanya.

En definitiva, **llibertat, diàleg i solucions**. La llibertat de les persones empresonades, l'establiment d'un diàleg sincer i estable i una solució política que sigui votada per la ciutadania de Catalunya

4.4. Els indults, un nou pas per al diàleg i les solucions

El **dimarts 22 de juny de 2021**, atesa la transcendència pública i política, el Consell de Ministres **va concedir l'indult**, per raó d'utilitat pública, a Oriol Junqueras, Raül Romeva, Carme Forcadell, Dolors Bassa, Jordi Turull, Joaquim Forn, Josep Rull, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, sobre els quals pesaven penes de presó i inhabilitació pel judici del procés.

Els indults tancaven d'una vegada per totes el temps del govern dels jutges i obria un temps per a la política. **Un nou temps basat en el que sempre vam defensar la llibertat, el diàleg i les solucions** com l'únic camí per resoldre el conflicte polític que viu Catalunya i que viu l'Estat des de la ruptura del pacte constitucional.

A banda de l'indult En Comú Podem **iniciava la tramitació d'una reforma del codi penal** que ens ha de fer avançar en la desjudicialització de la política a Catalunya i on la llibertat d'expressió quedi del tot protegida. Una reforma que permetés que tothom s'expressi en llibertat, sobre la independència, sobre la monarquia o sobre qualsevol altra qüestió.

L'ofensiva de la dreta davant de la possibilitat d'obrir un temps de diàleg repeteix exactament els mateixos errors que ens van portar fins aquí: recollida de firmes, oposició al diàleg i una nova foto de Colón.

Davant d'aquesta ofensiva, Catalunya en Comú i En Comú Podem hem de ser fermes en la defensa de la llibertat i del diàleg com a única via per la resolució del conflicte polític a Catalunya.

4.5. Inhabilitació del President Torra. Una legislatura perduda

El **dilluns 28 de setembre de 2020**, el Tribunal Suprem va confirmar la condemna a Quim Torra pel delictes de desobediència que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) li va imposar a Torra per no acatar l'ordre de la Junta Electoral Central (JEC) de retirar els llaços grocs de la Generalitat a la precampanya de les eleccions generals de 2019.

Aquesta situació excepcional causada, d'una banda per simbolismes estèrils, sobre-geculacions i per la retòrica buida del govern, i d'altra banda per una dreta i ultradreta que volien impedir el diàleg entre el govern de l'Estat i el Govern de la Generalitat, **va deixar Catalunya en un escenari de precarietat, inestabilitat i bloqueig per la seva obsessió** a posar per sobre dels interessos del país, els del partit.

La legislatura estava esgotada. Ni existia lleialtat ni confiança entre els partits que donaven suport al govern. Aquesta situació enmig de l'emergència social i econòmica, va obrir una etapa incerta i crítica que només es podia resoldre amb una convocatòria avançada de les eleccions al Parlament de Catalunya.

Cap al 14F

Esgotada la legislatura, amb el pitjor final possible amb la inhabilitació del President Torra, JxC i ERC van convocar **eleccions per al 14 de febrer de 2021**.

En Comú Podem vam expressar el dilema que havien de resoldre les eleccions de febrer de 2021: **si continuàvem anant enrere com a país**, amb una nova edició de l'actual fórmula de Govern d'ERC i JxCat o **si avançàvem amb una nova majoria progressista i plural**.

El nostre objectiu va ser adreçar-nos a les grans majories que volem representar. Conectar amb les grans qüestions que més interessin a la ciutadania. Dur els consensos, les causes comunes, que hi ha la societat al Govern de la Generalitat: la salut pública i els serveis públics, l'increment de la despesa pública per reactivar l'economia i liderar la transició ecològica i l'economia del coneixement per crear ocupació, el diàleg, la desjudicialització i les solucions democràtiques per al conflicte polític, fer avançar l'auto-govern i implicar Catalunya en la transformació d'Espanya en l'horitzó d'una república plurinacional i federal.

4.6. Investidura d'Aragonès

Després de l'acord entre ERC, JxC i la CUP, Pere Aragonès va ser escollit nou President de la Generalitat. Prèviament, els partits independentistes van tornar a mostrar polèmiques absolutament allunyades dels problemes reals de la societat, com el paper del Consell de la República. Unes negociacions que no s'havien encallat per les polítiques de recuperació, ni per la sanitat, ni per l'educació. Una situació vergonyosa que demostrava com estan d'allunyats ERC i JxC de la realitat i les urgències de Catalunya i, per altra banda, com JxC tornava a segrestar l'agenda catalana pels seus propis interessos.

Vam constatar als debats d'investidura que JxC va obligar a ERC a entrar en la seva cotització a l'alça i que l'única voluntat dels partits independentistes era oferir-nos la segona part de la legislatura perduda de Quim Torra. **Després de tres anys de desgovern l'únic que Pere Aragonès podia oferir-li a la societat catalana era més desgovern i més immobilitisme. Una legislatura que naixia amb data de caducitat.**

Des d'En Comú Podem, abans de la investidura vam fer un pas endavant posant sobre la taula l'única fórmula que garantia un Govern d'esquerres. Un executiu format per, com a mínim, En Comú Podem i ERC amb el suport extern del PSC que superés els vetos creuats. El gir a l'esquerra era incompatible amb incloure a JxC al govern. Era necessari passar de les paraules als fets i començar a construir un programa de Govern amb **tres prioritats: la sortida social de la crisi sanitària i econòmica, la reindustrialització i la transició ecològica i l'agenda de diàleg amb l'Estat.**

5. COVID I RECONSTRUCCIÓ

L'Organització Mundial de la Salut va elevar **l'11 de març del 2020 la situació d'emergència de salut pública ocasionada per la COVID-19 a pandèmia internacional**. La rapidesa en l'evolució del virus, a escala nacional i internacional, va fer necessària l'adopció de mesures immediates i urgents per fer front a aquest greu context sanitari. Les circumstàncies extraordinàries que van concórrer van constituir una crisi sanitària sense precedents i d'enorme magnitud tant pel nombre elevat de ciutadans i ciutadanes afectats com per l'extraordinari risc per a la salut. L'estat d'alarma va anar associat al confinament que va limitar la circulació de les persones, va restringir l'entrada i la sortida de persones del territori i va controlar la permanència de grups de persones en espais públics.

El Govern de l'Estat va prorrogar l'estat d'alarma fins a 6 vegades. La dreta i la ultradreta van protagonitzar debats al congrés que sol·licitaven aixecar les restriccions i van instrumentalitzar els decrets jugant amb la salut de les persones. Fins i tot als darrers mesos hem vist com la connivència de la dreta amb el Tribunal Constitucional ha declarat inconstitucional els dos primers estats d'alarma, als que En Comú Podem sempre va donar suport i que van salvar moltes vides.

L'escut social desplegat des del primer moment per part del govern de l'Estat, mitjançant una injecció important de recursos públics per sostenir el teixit productiu, l'ocupació i les rendes de les famílies han permès mitigar l'impacte econòmic i social. Gràcies a aquesta resposta decidida, s'ha evitat l'espiral de destrucció d'ocupació i caiguda d'activitat de crisis anteriors i va posar en marxa nombroses mesures per protegir els col·lectius més vulnerables i evitar un nou augment de les desigualtats: la suspensió dels desnonaments i de l'increment del preu dels lloguers, els ERTOS o l'ingrés mínim vital són exemples de la nostra presència al govern de l'Estat.

Aquesta pandèmia de la COVID-19 ha mostrat les debilitats del sistema sanitari públic i va reobrir el debat sobre la urgència per revertir les retallades. Els i les professionals sanitaris i sociosanitaris del sector públic en un context d'extraordinària dificultat i en moltes ocasions sense l'acompanyament del Departament de Salut, han destinat el bo i millor de totes i tots ells per atendre en les millors condicions a la nostra ciutadania, salvant vides i posant-ne en perill les seves. Fet aquest que mereix un agraïment immens als i les professionals de la sanitat, però **també a les treballadores de serveis essencials i les de les cures que ens han protegit i cuidat**. El seu alt grau de dedicació i valentia en aquells moments excepcionals que ens va tocar viure són un exemple de solidaritat i compromís.

La manca d'equips de protecció, com les EPIS a hospitals, el tancament de l'atenció primària, la desastrosa gestió de les residències amb 31.834 casos detectats i 4.566 persones traspassades (el 20% del total de decessos a Catalunya) i que va fer que el Departament de Salut es fes càrrec de la gestió; el menyspreu per part de Salut a l'oferta dels municipis de cedir equipaments municipals i hotels per a persones contagiades o convalescents; la nefasta gestió de les targetes menjador amb un repartiment territorial desigual; la incertesa sobre l'inici del curs escolar; la manca d'espais de coordinació amb els municipis, la incompetència del departament de Treball en les convocatòries d'ajuts als autònoms o en flexibilitzar i ampliar la Renda Garantida com a eina per a donar resposta a situacions de pobresa sobrevinguda, són alguns dels exemples de la incapacitat del govern de la Generalitat per afrontar una crisi de país que requeria teixir aliances i no recrear-se en confrontacions internes (entre les pròpies conselleries) i inventar-ne d'externes, convertint-se en l'oposició al govern de l'estat i no en col·laborador en la protecció i prevenció contra el coronavirus.

En aquest sentit, Catalunya en Comú **va demanar una comissió d'investigació sobre les residències** (que va crear-se al final de l'anterior legislatura, però que JxC, ERC i PSC han impedit reprendre-la en aquesta), una avaluació de la viabilitat de les residències més afectades i incorporar-les a la xarxa pública, promovent un model orientat a acabar amb la privatització dels recursos d'atenció i residencials existents i convertint-los en públics. Al mateix temps es va reiterar en una crida a consensuar un Pacte Nacional per la Salut Pública a Catalunya i accelerar l'obertura de tots els CAP i consultoris locals que es van tancar totalment o parcialment i recuperar els serveis, els i les professionals sanitàries i especialistes perdudes durant la crisi sanitària.

La crisi sanitària ha posat també davant nostre una realitat: la realitat de la vulnerabilitat de la vida, de la interdependència i que hi ha elements materials essencials perquè la gent pugui viure dignament i per poder afrontar una qüestió de salut pública com la viscuda.

5.1. La reconstrucció d'un país

Des de la perspectiva de la reconstrucció, Catalunya en Comú vam presentar tant a nivell local, nacional i estatal **propostes per a donar respostes a la crisi, amb capacitat de transformar l'actual sistema econòmic i social, abordant les causes estructurals de la crisi i revertint-ne els seus efectes**.

Vam proposar **mesures per avançar cap a un nou model basat en la justícia social i econòmica, els drets socials, el feminisme i l'ecologisme**, així com l'enfortiment del sistema públic que garantís el control democràtic de l'economia i dels serveis bàsics, i els béns comuns del nostre país i posar-los al servei de la producció i la reproducció de la vida i d'una economia i una política de les cures.

5.1.1. El Pla per una reconstrucció verda, socialment justa i feminista. El pacte per la vida de Catalunya en Comú

Des dels comuns teníem molt clar el mandat de la ciutadania en l'etapa que s'encetava un cop controlat el coronavirus: **acords per protegir drets i guanyar una economia al servei de la vida**. S'anaven dibuixant grans consensos en la societat i calia traslladar-los a la política. Així ho vam fer a Barcelona, el Prat, Sant Feliu de Llobregat, Santa Perpètua, a Montcada i altres municipis on els nostres grups a l'oposició o al govern van reclamar-los o impulsar-los amb pactes de ciutat, així ho vam fer, com abans esmentàvem, amb els pressupostos a Catalunya i així ho vam fer a l'Estat. De la mateixa manera que a les ciutats consensuàvem acords de ciutat, vam convidar a totes les forces catalanes un gran Pacte de reconstrucció.

El nostre pla tenia 11 eixos amb mesures de xoc i mesures de canvi per a cadascuna de les administracions: UE, Govern de l'Estat i Govern de Catalunya (el món local dels Comuns va elaborar el seu propi pla de reconstrucció) i va servir per disposar d'un posicionament polític i institucional que va ser elaborat a partir d'un ampli grup de treball treballat en xarxa amb les sectorials, els grups institucionals i les àrees orgàniques del partit.

1. Una economia que posi la vida en el centre. Accelerar la transició ecològica
2. Mai més retallades. Per un sistema públic i universal més fort
3. Protegir de l'empobriment i garantir l'autonomia personal
4. Garantir el dret a l'habitatge
5. Reactivar l'economia amb treball digne
6. Empoderament digital de la ciutadania

7. L'educació com a garantia de l'equitat
8. La cultura un servei essencial. La cultura cos i ànima d'una societat
9. La justícia en temps de crisi
10. Un pla feminista
11. Una agenda municipalista

Destacàvem en el marc de la transició energètica, mesures de recuperació la implementació de Plans d'inversions orientats al rescat social i la transició ecològica o la reforma sistema elèctric, la promoció d'un canvi de model en el sector de la construcció, reorientant l'activitat cap a la producció d'habitatge públic de lloguer i, especialment, cap a la rehabilitació i l'eficiència energètica; l'impuls d'un pla d'inversions en el transport públic: priorititzant la xarxa ferroviària de rodalies, tramvia, la xarxa d'autobusos interurbana; impuls a la remunicipalització de l'aigua o la promoció de l'equitat territorial i reforçament del paper dels municipis i els àmbits rurals, facilitar el teletreball amb garanties a la connectivitat i accés als serveis bàsics de salut, cultura i educació.

Pel que fa a **l'eix per un sistema públic i universal de salut** més fort proposàvem el reforç pressupostari, l'enfortiment de l'Atenció Primària i Comunitària, de la xarxa Salut Mental o l'increment de plantilles i millora de les seves condicions laborals

Al bloc de **l'autonomia personal** reiteràvem la necessitat d'un accés àgil de l'Ingrés Mínim Vital (IMV) d'àmbit estatal per a totes les persones amb ingressos inferiors del llindar de la pobresa, compatible i coordinat amb les rendes mínimes de les CCAA; l'increment de recursos per la Llei de la dependència la implantació d'un pla socioeducatiu per alumnat amb necessitats educatives especials o l'elaboració i aprovació de manera urgent la Llei de concertació social i de salut

A les propostes per a garantir el dret a l'habitatge incloíem la intervenció sobre el parc construït, el suport al lloguer i a la rehabilitació o l'impuls urgent a un pla de barris verds.

Amb relació a les mesures per reactivar l'economia amb treball digne trobàvem la promoció de l'ocupació en sectors clau com l'economia verda i els serveis públics.

A l'eix d'empoderament digital de la ciutadania proposàvem la potenciació de la neutralitat, l'eficiència i la sostenibilitat de les infraestructures de telecomunicacions i acabar amb la bretxa digital.

Al bloc **sobre l'educació com a garantia de l'equitat**, demanàvem un Pla de xoc per revertir les desigualtats educatives l'aposta per l'educació comunitària des del municipalisme i un nou Pacte Nacional per l'Educació

Pel que fa a la **cultura** es varen proposar ajudes econòmiques directes, tenint present les singularitats del sector cultural; l'establiment de microcrèdits per a creadores i creadors així com línies específiques atenent les singularitats del sector empresarial (audiovisual, llibre, arts escèniques,).

A l'àmbit de la **justícia** destacàvem l'aprovació d'un pla d'augment i estabilització de plantilles per fer front a l'elevada taxa de temporalitat.

I finalment van qualificar el **pla com a feminista** amb mesures com els ajuts al lloguer, especialment per a famílies monoparentals, dones en situació de violència masclista, col·lectiu LGTBI en situació vulnerable; recursos d'acolliment per a persones LGTBI que visquin situacions de violència en el marc de les relacions afectives i sexuals; un pla de

xoc contra la feminització de la pobresa i recursos per a la inserció laboral de dones; mesures per a l'erradicació de les violències masclistes i fer de les cures un dret col·lectiu

5.1.2. El Pla de recuperació verda, solidària i inclusiva

La COVID-19 havia fet trontollar els sistemes sanitaris, de seguretat, economies i estils de vida d'arreu. L'impacte va ser més rellevant als pobles i ciutats, on equipaments, carrers i places públiques de tot arreu es van buidar per aturar la propagació del virus, convertint espais plens de vida en silenci.

Les nostres alcaldies i regidors i regidores al govern o bé a l'oposició, en contrast amb el govern de la Generalitat, des del primer dia, vam estar al costat de la ciutadania, i els nostres ajuntaments van demostrar una enorme capacitat de lideratge, actuant en la fase de contingència amb actuacions de prevenció, adquirint material per als serveis essencials, oferint alternatives habitacionals en albergs i hotels a les residències afectades pel virus, proposant els seus equipaments per instal·lar hospitals de campanya, aprovant mesures econòmiques d'urgència adreçades als col·lectius més vulnerables, exigents amb el re-inici escolar amb garanties sanitàries i equitat. En definitiva tenint cura de la nostra ciutadania, oferint una sortida sensible, compartida, col·laborativa i comunitària perquè ningú quedi enrere.

Vam elaborar un conjunt de mesures en base a experiències comparades de les nostres alcaldies i grups municipals que van conformar el nostre pla de recuperació verda, solidària i inclusiva, la nova agenda prioritària d'actuacions municipals, incidint en aquells aspectes que precisaven de major atenció i entenent, que totes aquelles vinculats a la lluita per l'emergència climàtica (transició energètica, canvi model mobilitat, lluita contaminació, hàbits saludables, aliments de proximitat i consum), s'havien de mantenir i en tot cas reformular apuntant a la sortida a la crisi com una oportunitat de canvi de model. El Pla considerarem que s'havia de concretar en un procés el més obert possible i **formular les propostes en un Pacte de ciutat i un pla de recuperació verda, solidària i inclusiva**.

El Pla va presentar un conjunt de reptes com el de relançar l'economia, l'ocupació i garantir uns serveis públics de qualitat, reforçar la transformació digital de l'economia i la transició energètica com a vectors clau dels canvis necessaris per tal d'afrontar l'emergència climàtica i com a motors per la generació de riquesa i repartir-la equitativament.

Aquesta crisi ha tornat a demostrar el grau de maduresa institucional dels ajuntaments i ens ha ensenyat que el present desborda competències i legislacions i que els ajuntaments, amb menys capacitat per incidir en la realitat, han estat els actors principals en la fase de confinament actuant davant la incertesa amb intel·ligència creativa, davant de les contradiccions asserenant la ciutadania i davant de la confrontació reclamant cogovernança i concertació institucional.

5.1.3. Comissió per a la reconstrucció social y econòmica

Entre el 7 de maig i el 3 de juliol es van debatre les propostes per a la reconstrucció social y econòmica en una comissió del Congrés. Es va dividir en **quatre grups de treball** segons la temàtica: sanitat i salut pública, reactivació econòmica, polítiques socials i sistemes de cura i Unió Europea amb compareixences d'experts, responsables, dirigents o representants d'entitats. En total es van acordar la declaració de 150 persones..

El 29 de juliol es van aprovar les conclusions al congrés. **Un dictamen que contenia més de 140 propostes de resolució que s'articulaven al voltant de 10 blocs:** el model productiu, amb especial atenció a la indústria, sector primari i altres sectors estratègics, l'economia social i les pimes; l'impuls de la transició ecològica justa i la millora de la qualitat mediambiental; el sistema laboral; la transformació digital; la vertebració territorial i el repte demogràfic; la política fiscal i l'eficiència de la despesa pública; la ciència i R+D+I; el sistema financer; l'impuls de la política comercial, el suport a l'automoció, el relançament del turisme i la reactivació de l'hostaleria; i l'impuls de la cultura i les indústries creatives i el suport a l'esport inclusiu.

5.1.4. Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques

La Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques del Parlament de Catalunya, va aprovar **l'11 de desembre de 2020, l'informe de la Comissió que va es va constituir 5 mesos abans, el 7 de juliol.**

Catalunya en Comú Podem va presentar diferents propostes dividides en 5 blocs de conclusions: l'àmbit econòmic, de la salut, dels drets socials, del món local i de la cultura.

A la conclusió final de les **nostres aportacions** van reclamar:

- **La prioritització de les polítiques socials**, ambientals i feministes. Reduir les desigualtats i la pobresa, redistribuir la riquesa, donar resposta a l'emergència climàtica amb un Green New Deal per descarbonitzar i modernitzar l'economia i impulsar l'agenda feminista per acabar amb tot tipus de desigualtats.
- **El lideratge del sector públic** que ha de ser el motor de la sortida de la crisi, evitant la destrucció de teixit productiu i d'ocupació. L'enfortiment de l'economia social i cooperativa, un sistema fiscal progressiu on les rendes més altes i les activitats contaminants contribueixin més i el combat amb eficàcia de tot tipus de frau fiscal.
- **L'impuls de la cooperació i no la confrontació.** Per a fer front als reptes de país era i és imprescindible impulsar el diàleg social amb els sindicats i les patronals, l'acord amb els ajuntaments i el diàleg i l'acord amb el conjunt de les forces polítiques. Així mateix impulsar la cooperació amb el Govern de l'Estat per fer front a la pandèmia i per a la gestió dels Fons europeus de recuperació

5.1.5. Unió Europea i reconstrucció

En el context de la desescalada de les mesures del confinament, la Unió Europea va mostra al món que era possible una sortida social a la crisi sanitària i va elaborar nous instruments comunitaris de finançament, els **Fons Next Generation EU que han de proporcionar una finestra d'oportunitat per desplegar els Plans de recuperació**, transformació i resiliència i contrarestar així l'impacte de la pandèmia sobre la inversió i l'activitat econòmica i la ciutadania. Aquest nou mecanisme proporcionaran a Espanya fins a 140.000 milions d'euros en transferències i crèdits en el període 2021-2026, que s'uniran a la resta de instruments previstos al Marc Financer Plurianual per impulsar inversions i reformes en els àmbits prioritaris a nivell europeu: donar suport a la transició ecològica i la transformació digital, impulsar un desenvolupament sostenible i inclusiu mitjançant l'augment de la productivitat i el creixement potencial, la R+D i un mercat interior eficient amb pimes fortes, reforçar la cohesió social i territorial, augmentar la

resiliència sanitària, econòmica, social i institucional, i desenvolupar polítiques per a les generacions futures, infants i joves, en particular mitjançant l'educació i la capacitat professional.

Des de Catalunya en Comú vam defensar que els fons no podien servir per a enriquir encara més les grans empreses de l'IBEX 35, sinó que havien d'anar orientats a afavorir a les nostres pimes i autònoms i autònomes, les nostres ciutats, el nostre entorn rural i al conjunt de la ciutadania.

Per tant **un dels objectius com a govern de l'Estat havia de ser el de garantir que les pimes i els i les autònoms siguin els principals receptors dels fons europeus; que els ens locals tinguin un paper clau en la seva gestió i que la transició ecològica sigui justa i coparticipada per totes i tots.** La transició no pot convertir-se en el nou negoci verd per a les energètiques que abans feien negoci amb la contaminació, sinó que ha de servir per donar suport i generar oportunitats en el medi urbà i rural, per a donar espais de participació a les comunitats locals i per generar riquesa a tot el nostre territori.

Si la crisi del coronavirus ha estat un esdeveniment sense precedents, que ha posat en escac a la humanitat i marcarà les nostres vides i les nostres societats, també ho ha estat el descobriment de vacunes eficaces i segures que han permès contribuir a reduir el nombre de casos, les hospitalitzacions i les morts relacionades amb la COVID-19. L'estratègia de vacunació es va acordar a la tardor de 2020 i a data 29 d'octubre de 2021, hi ha hagut 71.802.968 dosis administrades (93,7%) i 37.286.684 (88,5%) el nombre de persones amb la pauta completa.

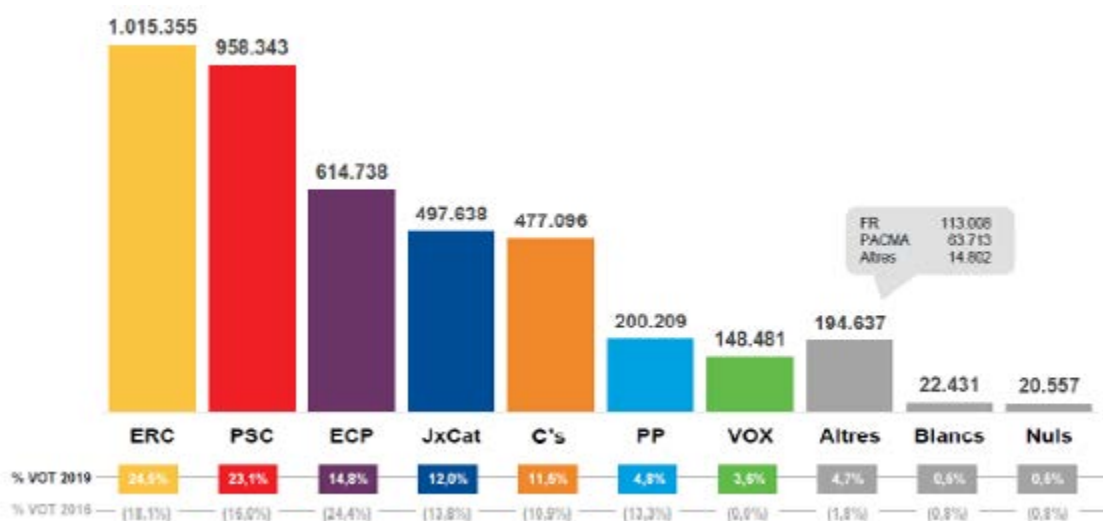
La vacunació també ha fet emergir les grans desigualtats territorials i la desigual distribució en molts països, especialment als països en desenvolupament per això Catalunya en Comú, amb el lideratge de l'Ajuntament de Barcelona i replicat per la resta de l'espai dels Comuns han estat claus per marcar la nostra posició en relació amb les patents. És evident que la suspensió temporal de patents havia de poder facilitar la vacunació del major nombre de persones a tot el món. L'aixecament de patents és només una condició necessària més, ja que també cal que es comparteixi la tecnologia de les vacunes per augmentar-ne la capacitat de producció.

6. BALANÇ GENERAL DEL CICLE ELECTORAL

Les eleccions Generals del 28 d'abril van iniciar un llarg cicle electoral. En concret, en el transcurs del 2019, es van produir quatre conteses electorals: dues eleccions generals, les eleccions al Parlament Europeu i les eleccions municipals. Unes conteses electorals que l'espai polític representat pels Comuns encaraven amb una nova direcció provisional després de la marxa de Xavi Domènech.

El eleccions general del 28 d'abril van venir precedides per la impossibilitat del Govern de Pedro Sánchez d'aprovar els PGE del 2019, fet que va acabar provocant aquesta convocatòria electoral.

Les eleccions van tenir un alt grau de mobilització electoral. La participació a aquestes eleccions va ser del 77,58%, 14 punts més respecte les eleccions generals de 2016 i van donar com a guanyador a Catalunya a ERC sumant un 24,5% dels vots emesos per davant del PSC, que va sumar un 23,1%. En tercer lloc es troba En Comú Podem, que va sumar un 14,8% del vot, assolint 7 escons (6 a Barcelona i 1 a la Província de Tarragona). El total de persones que van confiar el seu vot a ECP va ser de 614.738.

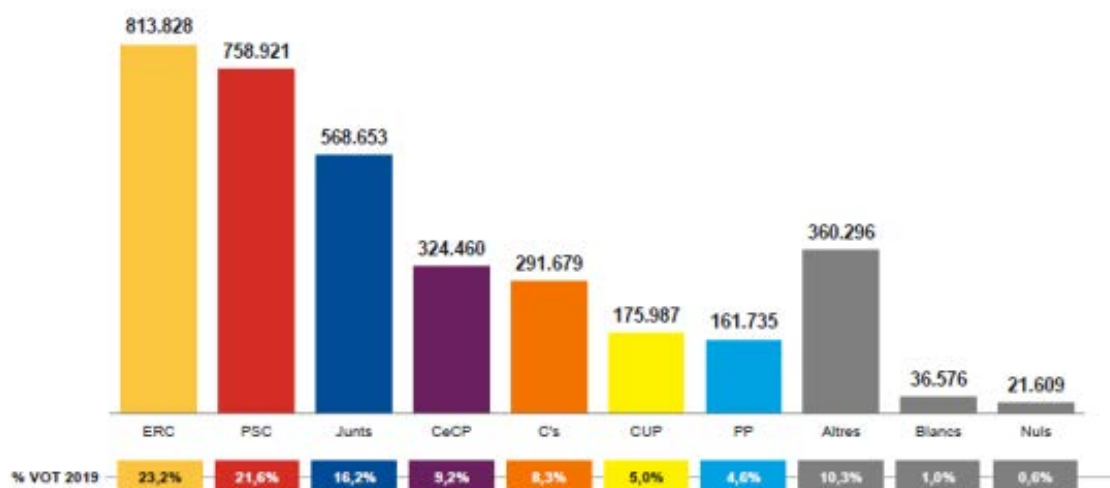

Tot i la pèrdua de 5 diputats respecte les anteriors eleccions Generals, aquestes eleccions van confirmar la forta implantació del nostre espai polític a l'àrea metropolitana de Barcelona, en especial al Baix Llobregat, el Barcelonès i en algunes ciutats dels vallesos. Pel que fa referència a les 10 ciutats més poblades de Catalunya, els resultats van ser els següents: Barcelona (tercer lloc amb 142.763 vots i un 16,73%), L'Hospitalet de Llobregat (segons força amb 23.571 vots i un 18,23%), Terrassa (tercera força amb 21.795 vots i un 18,08%), Badalona (segona força amb 21.971 vots i un 18,74%), Sabadell (tercera força amb 20.661 vots i un 17,16%), Lleida (cinquena força amb 7.087 vots i un 10,37%), Tarragona (tercera força amb 20.661 i un 17,16%), Mataró (tercera força amb 10.008 vots i un 14,86%), Santa Coloma de Gramenet (segona força amb 11.714 vots i un 20,31%) i Reus (quarta força amb 6.176 vots i un 11,58% de vot).

Aquestes eleccions també seran recordades per la irrupció de la ultradreta a Catalunya de la mà de VOX. La formació d'extrema dreta va obtenir gairebé **150.000 vots a Catalunya concentrant més del 75% d'aquest vot a la demarcació de Barcelona**, amb 111.810 vots. Un resultat que li van atorgar un diputat per Barcelona.

El resultat de les eleccions a Espanya van donar com a guanyador el PSOE, amb gairebé 7,5 milions de vots i 123 diputades i diputats per davant del PP amb 66 diputades. En tercer lloc, trobem Cs amb més de 4 milions de vots i 57 diputats. En quart lloc, trobem l'espai confederal d'Unidas-Podemos amb més de 3 milions de vots (un 11,95% del vot) i 35 diputades i diputats.

Les eleccions municipals de maig de 2019 van estar molt marcades per la convocatòria i els resultats de les eleccions del 28 d'abril. Els resultats de les eleccions municipals van donar com a guanyadora ERC amb 821.031 vots arreu de Catalunya, seguida pel PSC amb 768.667 vots. Junts x Catalunya va obtenir 557.367 vots, mentre que el nostre espai va obtenir la quarta posició amb 324.460 vots, seguida per Cs i la CUP.

Tot i la victòria d'ERC, el gran guanyador dels comicis electorals municipals van ser els socialistes, els quals van recuperar gran part del seu poder municipal. El PSC va guanyar en 96 municipis, destacant les victòries a ciutats com L'Hospitalet de Llobregat, Santa Coloma de Gramenet, Cornellà de Llobregat, Sant Boi de Llobregat o Sant Joan Despí. També són destacables les victòries a Mataró, Sabadell o Tarragona (tot i que després no governaran). El resultat a la ciutat de Barcelona, doblant vots i regidors, mostra el bon resultat dels socialistes en els comicis municipals.

El paraigües d'En Comú Guanyem va aglutinar **149 candidatures arreu del territori, obtenint un total de 328.020 vots arreu del territori català.** La majoria dels vots es van obtenir a la demarcació de Barcelona (293.726 vots) on es concentra més població i on es presentaven més candidatures. La resta de vots es van repartir en 18.444 a Tarragona, 9.252 a Girona i 6.598 a Lleida.

El total de regidores i regidors que representen l'espai d'En Comú Guanyem als nostres pobles i ciutats és de:

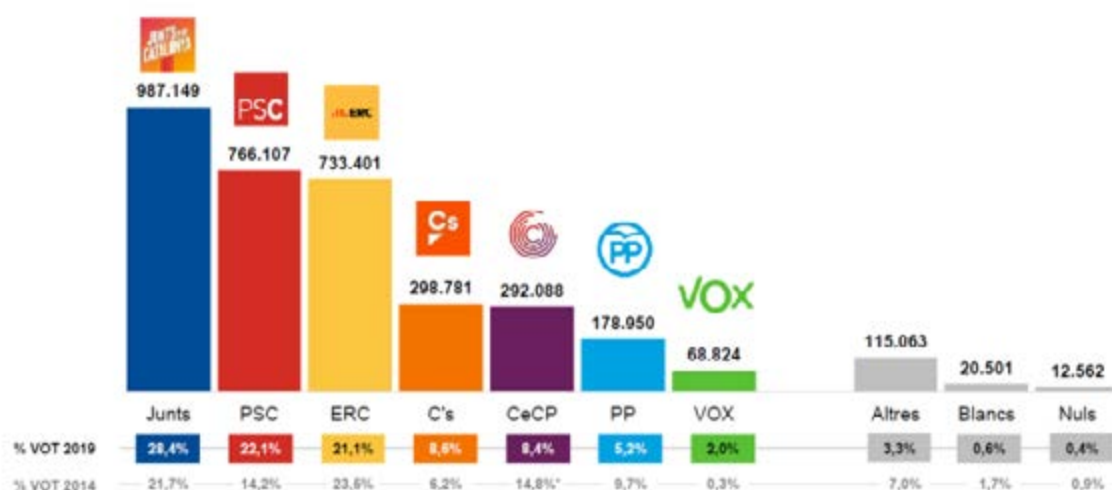
Demarcació	Nº candidatures	Amb representació	Nº Regidores
Barcelona	95	73	189
Girona	17	11	17
Lleida	11	3	7
Tarragona	26	18	45
TOTAL	149	105	258

Amb aquests resultats, l'espai d'En Comú Guanyem revalidava les alcaldies de municipis com Barcelona, El Prat de Llobregat, Montcada i Reixac, Sant Feliu de Llobregat, Montornès del Vallès, Santa Perpètua de Mogoda, Castellbisbal, La Palma, Pallegà, Santa Coloma de Cervelló, Pinell de Brai, La Sénia o Corbera d'Ebre. En total, la suma de les alcaldies d'En Comú Guanyem era de 15 després de les eleccions de maig de 2019, a les quals cal sumar l'alcaldia d'Aiguamúrcia, sumada a mitjans de 2021 i la de Santa Oliva que serà el 2022.

Menció a part mereix la situació viscuda en molts pobles i ciutats amb Podem. En aquests comicis, la coalició En Comú Guanyem i Podem Catalunya es va presentar en 53 municipis, mentre que en 35 pobles i ciutats cadascun dels actors va presentar la seva candidatura, competint entre sí. Els resultats electorals d'aquests 35 municipis van donar un total de 51.832 vots i 59 regidores i regidors de l'espai representat per En Comú Guanyem, mentre que Podem obtenia 34.828 vots i 20 regidores i regidors. **Una divisió que ha fet que l'espai polític que representem els dos partits decreixés respecte el 2015 i va facilitar que altres actors s'erigissin com a dipositaris del suport electoral de la nostra base, ja sigui el PSC o ERC.**

El resultat de les eleccions municipals van constituir les administracions supralocal, comarcals i provincials. D'aquesta manera, Consells Comarcals com el del Penedès, del Bages, del Baix Llobregat, del Garraf o del Maresme disposaven de Grup Polític d'En Comú Guanyem i de diferents conselleres i consellers comarcals representants del nostre espai, així com la Diputació de Barcelona i la Diputació de Lleida, on els comuns disposen de cinc i una diputada respectivament. Pel que fa referència a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, Ada Colau repetia com a Presidenta de l'ens supramunicipal metropolità.

Les eleccions municipals van coincidir amb les eleccions Europees. Els resultats d'aquestes eleccions van donar la victòria a Junts x Catalunya, assolint 987.149 vots i dos eurodiputats, seguida per el PSC amb 766.107 vots i per ERC amb 733.401. En cinquena posició trobem el nostre espai polític, obtenint 292.088 vots, contribuint a l'escó d'Ernest Urtasun a l'Eurocambrà.

La impossibilitat de Pedro Sánchez de constituir Govern a l'Estat, després de la seva negativa a arribar a un acord de coalició amb Unidas-Podemos, va provocar una nova contesa electoral estatal el novembre de 2019. Unes eleccions que no haurien estat necessàries si el PSOE no hagués intentat, de manera fallida, constituir un Govern en minoria i amb l'acompanyament de partits conservadors i liberals.

Amb una participació cinc punts més baixa a Catalunya que a les eleccions d'abril (72%), els resultats obtinguts per En Comú Podem van ser similars als de 6 mesos abans. El nostre espai polític va sumar 7 diputades i diputats (6 per Barcelona i 1 per Tarragona) amb un 14,18% de vot, posicionant-nos com a quarta força política a Catalunya. ERC va sumar 13 escons amb un 22,56% de vot, seguida pel PSC amb 12 escons i un 20,51% de vot, mentre que la tercera força política va ser Junts x Catalunya, amb 8 escons i un 13,68% de vot.

Pel que fa als resultats a nivell estatal, el PSOE va tornar a guanyar les eleccions amb un 28% de vot i 120 diputades i diputats, seguida per el PP amb 89 escons i VOX amb 52. D'aquesta manera, **l'extrema dreta consolidava el seu grup al Congrés dels Diputats i sorpassava Cs**. L'espai d'Unidas-Podemos sumava 35 diputades i diputats gràcies al 12,84% de vot sumat i feia possible el primer Govern de coalició a l'Estat. Un Govern de coalició progressista que s'ha mostrat imprescindible durant l'època pandèmica i que ha desplegat un paquet de mesures d'esquerres necessàries per no deixar ningú enrere.

Les eleccions al Parlament de Catalunya de febrer de 2021 han estat sens dubte marcades per la crisi econòmica, social i sanitària provocada per la COVID-19. La gran dificultat econòmica que patien (i que encara pateixen) moltes famílies i les dificultats dels diferents Govern per fer-hi front van crear un clima de desafecció i de malestar amb les institucions i amb les forces polítiques. Un context que va ser aprofitat per l'extrema dreta, que va entrar amb força al Parlament de Catalunya de la mà de VOX sumant 11 diputades i diputats.

El guanyador de les eleccions va ser el PSC, amb un 23.04% de vot i 33 escons, seguida d'ERC amb un 21,3% de vot i 33 escons també. En tercer lloc, Junts x Catalunya amb un 20,4% de vots i 32 diputades i diputats. El nostre espai va ser cinquè en nombre de vots amb 194.111 vots, però sisè amb número d'escons amb 8. La CUP, amb menys nombre de vots, va superar la nostra formació amb 9 diputades i diputats.

L'espai d'En Comú Podem va mantenir el mateix número de diputades i diputats que tenia en el mandat anterior, però van obtenir un pitjor resultat en vot relatiu i en vot absolut respecte les anterior eleccions al Parlament de Catalunya. Les eleccions del 14 F ens deixen amb un 6,89% de vot i 194.111 sufragis i amb una distribució d'escons idèntica a la del 2017: 7 escons per Barcelona i 1 escó per Tarragona. **El manteniment del resultat electoral va ser una bona notícia en un context on tots els electorat frontera han crescut en representació: PSC, ERC i la CUP milloren la seva representació respecte el 2017.**

Tanquem, per tant un cicle electoral complet on Catalunya en Comú s'ha presentat en totes les eleccions (municipals, autonòmiques, estatals i europees), tenint grups propis a totes les institucions, consolidant així el nostre espai com un espai sòlid i de referència a Catalunya.

7. BALANÇ D'ACCIÓ POLÍTICA I ORGANITZATIVA

7.1. Un moment de canvis i reptes

Després de l'assemblea organitzativa del 22 d'abril del 2018 es van dur a terme un seguit de canvis interns i una reestructuració dels òrgans de direcció de Catalunya en Comú a causa de la dimissió i marxa de Xavi Domènech al setembre de 2018. Aquella mateixa tardor **van assumir la direcció i coordinació nacional Ada Colau, Candela López i Ramon Arnabat** i una executiva nacional renovada amb Susanna Segovia al capdavant de l'àrea d'Organització, Joan Mena al capdavant de Comunicació, Nati Veraguas impulsant l'àrea de Feminismes, Marc Parés liderant l'àrea d'estratègia i anàlisi i Agnès Petit al capdavant de Municipalisme. **Les àrees d'organització i municipalisme van sumar els seus objectius i fusionar el seu treball amb la perspectiva i treball que comportava la cita electoral de les municipals del 2019.** La confluència total de totes les organitzacions que integraven Catalunya en Comú encara no s'havia completat al 100% i es treballava per tant, amb lògica de suma i la gestió econòmica i pressupostària encara no s'havia unificat.

El treball desenvolupat des de la tardor del 2018 fins al maig del 2019 va ser planificat amb la mirada posada a les municipals del 2019, però es van convocar eleccions al Congrés dels Diputats l'abril del 2019, un mes abans del 26 de maig del 2019, data de les Eleccions Municipals i Europees.

Es van celebrar eleccions primàries internes per a la construcció de la llista de les generals, i unes posteriors negociacions amb Podem per a donar forma a les candidatures per a totes les convocatòries electorals, es van construir col·lectivament els programes electorals de les generals de l'abril del 2019 basat en la feina i les propostes que van fer els Espais de Treball Sectorial, de la mateixa manera que també es va fer pel programa marc de les municipals del maig del 2019 i també de les europees i es van preparar i facilitar materials de campanya.

Davant de la repetició electoral de novembre, no es van dur a terme cap procés de primàries internes, sinó que es va ajustar la llista aprovada per a les eleccions del mes d'abril i es va acordar amb Podem, amb qui s'anava en coalició electoral. Atès que legalment es va considerar una repetició electoral i no una nova convocatòria.

En aquest període interassembleari un dels reptes estratègics ha estat reconduir les relacions amb Podem Catalunya i treballar des de la coincidència en l'anàlisi de la situació política catalana i en la necessitat de sumar totes les forces possibles per a contribuir a una alternativa transformadora. Han estat moltes les reunions, trobades i esforços per traçar una acció política comuna, amb l'objectiu d'enfortir En Comú Podem tal i com desenvolupem a la nostra Ponència Política i Organitzativa.

7.2. Desplegament i nova direcció de Catalunya en Comú

A partir de l'agost del 2019 es va planificar **el desplegament i l'articulació territorial de Catalunya en Comú en 12 àmbits territorials distribuïts entre vegueries i comarques** i es van escollir les primeres executives territorials de Catalunya en Comú al novembre d'aquell mateix any.

Un cop finalitzat el procés d'articulació territorial, al **desembre del 2019 es va dur a terme també l'elecció dels nous òrgans nacionals de Catalunya en Comú**. Essent escollides coordinadores nacionals, **Candela López, Jéssica Albiach i Ada Colau** i ratificant en un procés de primàries en les que es va presentar una sola candidatura, una nova Executiva Nacional, un nou Consell Nacional i unes noves Comissió de Comptes i de Garanties Democràtiques.

D'aquesta nova executiva van prendre la responsabilitat de liderar l'Àrea d'Organització, Agnès Petit i la de Comunicació, David Cid. Essent al capdavant de Municipalisme Lluís Mijoler, de Mobilització i Territori Enric Bárcena, de Finances Ximo Balaguer, de Feminismes, Nati Veraguas, de Formació, Ramon Arnabat, de Treball Sectorial, Nuria Lozano, de Participació i Transparència; Laura Bergés i de Relacions Polítiques Adrià Alemany i Gerardo Pisarello.

Aquesta tasca de desplegament i desenvolupament organitzatiu iniciada a la tardor de 2019 va anar acompanyada de la **consolidació de la gestió econòmicofinancera** de l'organització. Des del punt de vista dels recursos humans s'ha reforçat l'equip tècnic de Catalunya en Comú mitjançant, com a regla general, processos oberts de selecció; així mateix s'ha tractat de respectar els principis d'eficàcia i eficiència treballant coordinadament amb els equips tècnics institucionals i de les organitzacions municipals per tal de generar economies d'escala.

Els pressupostos de Catalunya en Comú en aquest període tot i servir per ajudar aquesta tasca de consolidació organitzativa s'han pogut mantenir equilibrats permetent finançar les successives campanyes electorals d'aquest cicle polític.

Hem activat també a la pàgina web una secció de **transparència econòmica** on apareixen publicats fins a l'últim euro tant d'ingressos com de despeses. Podem afirmar que no hi ha cap altre espai polític a l'Estat que mantingui aquest nivell de transparència econòmica.

7.3. Municipalisme i empoderament local

Les eleccions municipals del 2019, tot i la davallada en nombre de regidores i regidors van ser un gran pas en l'extensió municipal. Diversos factors ho expliquen: l'avançament electoral del PSOE a les generals que van coincidir en el temps amb la precampanya municipal i en conseqüència l'arrossegament de vot, el moment àlgid d'ERC en tot el cicle electoral i l'existència de candidatures del nostre espai que competien a diversos municipis i que va provocar una dispersió de vot que, fins i tot en alguns casos, ens va deixar sense representació institucional.

Els resultats electorals obtinguts a les eleccions municipals van definir diputacions (Barcelona i Lleida) i Àrea Metropolitana de Barcelona (com es veurà en l'informe institucional) però també els Consells Comarcals. En el cas de la nostra formació política, aquests resultats van atorgar **30 consellers i conselleres** comarcals distribuïts en les comarques del Bages, l'Alt Penedès, l'Alta Ribagorça, el Baix Empordà, el Baix Penedès, el Garraf, el Maresme, el Montsià, el Segrià, la Selva i la Terra Alta, on no vam poder fer acords de govern, però que s'ha impulsat una gran activitat de control del govern, presentant mocions i elaborant propostes per a la reconstrucció territorial post-COVID, i per a la cohesió i equilibri territorial. Ha estat i és la tasca relacional amb els moviments i entitats de les seves comarques que han fet possible que algunes de les seves reclamacions tinguin ampliació i resolució positiva als consells.

D'altra banda, a altres Consells Comarcals va ser possible arribar a acords de Govern. Aquest és l'exemple dels Consells Comarcals del Vallès Oriental, on hem liderat les polítiques de generació d'ocupació i de prevenció de residus; del Vallès Occidental, impulsant moltes polítiques LGTBIQ+ d'habitatge i mobilitat sostenible especialment en l'àmbit del ferrocarril, del Baix Llobregat i del Tarragonès, on hem liderat les polítiques educatives, esportives i culturals i del Baix Ebre, on també hem reivindicat un millor finançament per garantir el transport escolar i l'augment dels serveis de menjador escolar.

Un altre dels elements que ha marcat aquesta primera part dels mandats local ha estat **l'expulsió dels Comuns de Govern de ciutats importants com Tarragona, Lleida** (que esmentàvem en blocs anteriors) **o Castelldefels**. Pel que fa a Tarragona, l'expulsió ve precedida per l'entrada al Govern de la ciutat de JxC trencant l'acord de Govern progressista entre ERC i En Comú Podem de Tarragona. Un fet similar va succeir a la capital del Segrià, on ERC expulsava el Portaveu del Comú de Lleida per un conflicte especulatiu urbanístic que ERC va permetre amb la connivència de JxC, amb un clar incompliment de l'acord de Govern que les dues forces polítiques havíem signat al 2019.

L'aparició de l'alcalde de Badalona Xavier Garcia Albiol als papers de Pandora ha provocat l'acord de l'oposició de Badalona en Comú, PSC, Guanyem, ERC i JxC per presentar una moció de censura i acabar amb les polítiques ultradretanes i neoliberals impulsades pel Govern d'una de les cinc grans ciutats de Catalunya. Un acord que ha estat possible gràcies a l'esforç i la constància de Badalona en Comú Podem. **El passat 8 de novembre es va celebrar amb èxit la moció de censura que expulsava la corrupció i els discursos d'odi de Badalona.** Amb aquesta moció de censura, Badalona torna a tenir un Govern que cuidarà la seva ciutadania i que elaborarà polítiques progressistes que a l'inici de l'actual mandat s'estaven desenvolupant a la ciutat. Unes polítiques avui més imprescindibles per pal·liar les conseqüències derivades de la COVID-19.

En aquest període entre assemblees, cal destacar, com hem volgut mostrar al llarg d'aquest informe, la importància del municipalisme en la construcció de Catalunya en Comú, en la seva extensió, en l'aterratge i concreció de les polítiques públiques, en la capacitat d'innovar permanentment i sobretot en l'acompanyament dels col·lectius més vulnerables i en el reforçament a la cohesió social que fa aflorar el sentit de pertinença i d'arrelament.

Entenem el nostre municipalisme com un espai de conquestes. Des dels pobles i les ciutats s'han protagonitzat lluites socials i polítiques, de conquesta de drets i llibertats que han tingut repercussió més enllà del propi municipi, que s'han estès a escala nacional i que han acabat essent motor de canvi. És a nivell local que s'articulen els vincles que mantenen viva la lluita i la reivindicació social, tant necessària per a exigir justícia, canvi i equitat. I entenem el municipalisme com una part bàsica del nostre sistema de valors, de la nostra manera d'entendre el país. Un país que és divers, de matisos i diversitat d'accents, i per tant, només des d'aquesta riquesa podem superar les barreres socials, polítiques, nacionals i ambientals que encara avui són presents a la nostra realitat.

I aquestes característiques tan marcades al nostre ADN són plenament visibles en els governs i alcaldies amb les quals ens referenciem alhora de projectar noves polítiques i noves agendes de canvi, **però és fonamental donar visibilitat als nostres grups a l'oposició i a aquells que han perdut representació institucional a diverses ciutats.**

L'oposició és fonamental per al bon funcionament de les institucions democràtiques i per al control i el desenvolupament de les funcions governamentals. Tan important és l'acció del partit o partits quan governem com l'activitat dels qui són a l'oposició.

Els nostres grups municipals que no estan governant, estan creant les condicions per a fer-ho. El seu esforç, lluny de focus i inauguracions és absolutament indispensable des d'una doble perspectiva: **la conceptual**, és a dir des de la dimensió democràtica i l'acceptació de la diversitat, la discrepància i la dissensió com una dret essencial de naturalesa política i **la d'alternativa**, és a dir la visualització d'altres polítiques diferents i fins i tot confrontades, però des d'una perspectiva constructiva.

Precisament aquest doble valor ha impregnat el treball dels nostres grups, els quals han actuat des d'una fiscalització propositiva, vetllant perquè no només es fessin les coses bé sinó de manera diferent. Són desenes els casos dels nostres grups municipals que han assenyalat governs especulatius que optaven per un creixement predador de recursos, que malmetien el medi ambient, que externalitzaven serveis públics, abusaven en contractacions directes a determinades empreses o condicionaven la seva política a les exigències de lobbies. Hem denunciat presumptes delictes en matèria de malversació de diners públics i corrupció, personant-nos en acusacions particulars com el cas de l'Hospitalet o duent a la fiscalia casos molt greus com a Almacelles, on gràcies al nostre treball un alcalde corrupte de JxC ja estat inhabilitat i fa pocs dies va dimitir. **I al costat de la protesta sempre hem presentat una proposta**, i en molts casos hem contribuït a la governabilitat i a l'estabilitat dels governs, des d'una posició constructiva i responsable (especialment durant la pandèmia) i en àmbits com la transició energètica, l'habitatge, la salut, l'educació o l'equitat de gènere.

Ha estat especialment lloable l'acció política i organitzativa de molts dels nostres grups, que tot i perdre la representació institucional, han mantingut amb moltes dificultats el treball de fiscalització dels governs i alhora han enfortit les vinculacions amb els moviments socials, la presència als barris i l'organicitat

Ens reconeixem en aquestes pràctiques que són referencials per a l'impuls i extensió municipal de Catalunya en Comú i per al reforçament de la nostra identitat municipalista.

Des de l'òptica del suport municipal hem realitzat nombrosos assessoraments als nostres grups municipals i càrrecs electes, la redacció de mocions d'actualitat i posicionaments com l'augment del preu de la llum, la necessitat d'aprovar un nou Contracte Programa a Catalunya, la constitució de Comunitats Energètiques Locals i la creació d'operadors energètics públics, la necessitat d'aprovar una nova llei de barris verds, la creació de comissió investigació sobre la monarquia, la defensa de la llibertat d'expressió, la reforma laboral, els indults, l'atenció primària, o la suspensió de les regles fiscals i alliberament dels romanents són alguns dels exemples de connexió entre context polític, i els nostres programes electorals. Alhora hem elaborat diferents notes d'actualitat normativa fruit de realitzar un seguiment diari tant del BOE com del DOGC. En concret, des de l'inici d'aquest mandat, **s'han elaborat més de 80 mocions i quasi 400 notes d'actualitat normativa, argumentaris i orientacions i polítiques.**

7.4. La coordinació organitzativa davant la pandèmia

L'articulació dels equips de mobilització, territori i suport municipal van poder completar un mapa de recursos humans organitzatius en els que **cada àmbit territorial comptava finalment, amb un referent tècnic de suport, tan territorial com municipal i començava un treball en equip, de millora de la coordinació entre l'àmbit organitzatiu i institucional i l'elaboració d'uns plans de treball de mobilització que es van planificar i van començar la seva execució** i que es van veure interromputs per l'arribada de la COVID i la paràlisi i la crisi ocasionades pel confinament al març del 2020.

Aquesta situació, tan anòmla i desconeguda, va comportar una **reorganització dels equips i la provisió dels funcionament dels òrgans de direcció amb participació telemàtica**. A destacar el treball i la centralitat de l'Equip de Suport Municipal en aquest període per tal de sostenir i proveir als grups municipals de material documental i suport, tan necessari amb l'adversitat i amb el que va ser ràpidament una crisi social, econòmica i sanitària de dimensions mai viscudes.

Amb la declaració de l'estat d'alarma, l'equip de suport municipal va centrar la seva tasca a fer el seguiment dels estats d'alarma, de la normativa derivada i del seu impacte en el món local, cooperant amb els grups municipals per definir els plans de contingència, i assessorant sobre les mesures dels plans de reconstrucció solidària, verda i inclusiva.

També la celebració del Debats (Debats des dels Balcons) per aprofundir i reflexionar en àmbits i temàtiques polítiques que tot i ser d'interès per la nostra formació i objecte de treball, la situació de la COVID posava de major relleu i importància. Es va dur a terme la campanya de les mascaretes i defensa de la sanitat pública.

En aquest període vam continuar amb la dinàmica organitzativa sense interrupció de cap mena, traslladant la celebració de les reunions i sessions de tots els òrgans (executives nacionals, territorials i consells nacionals) a les videoconferències i adaptant la realitat organitzativa a la distància de seguretat imposada pels governs, al nombre de persones permeses en cada onada pandèmica que es podien reunir, als confinaments municipals i perimetrals, a la tramitació dels conseqüents permisos de treball i desplaçament, al toc de queda i l'ús de les mascaretes.

En total s'han realitzat un total de **13 Consells Nacionals des que es va decretar l'Estat d'Alarma**. El 14 de març hi havia convocat un que vam haver d'anul·lar, però que vam convocar per al 16 de maig de forma plenament telemàtica. I també 33 Executives Nacionals.

Els espais de treball de Catalunya en Comú a la seva seu social al carrer Marina, es van adaptar també a les normes de seguretat establertes.

7.5. Cohesió dels equips organitzatius i institucionals: objectiu 2023

Amb la mirada posada a les eleccions municipals del 2023 es va dissenyar el Pla de Treball-Municipals 2023, es va treballar des de la segona fins la quarta setmana d'abril del 2021 es van dur a terme reunions amb les Executives Territorials per presentar el [Pla de Treball amb l'objectiu de les Municipals del 2023](#).

Amb les aportacions de les Executives Territorials es construeix i planifica conjuntament el pla de treball de les municipals 2023.

Amb relació a l'èxit que ha suposat el treball cooperatiu, un dels millors exemples com apuntàvem a l'apartat de les tensions al govern de l'Estat, va ser la resposta a l'ampliació de l'aeroport. Cal destacar l'organització i celebració de l'acte de debat el dia 17 de juny que va dur per títol ***Invertir en futur. Un sistema aeroportuari per al segle XXI***, les campanyes comunicatives, articles, i la multitudinària manifestació celebrada el dia 19 de setembre a Barcelona amb sortida des del Prat del Llobregat amb una participació molt important dels Comuns, la campanya i propostes treballades en relació al model de mobilitat i materialitzat en Catalunya un País de Trens, els articles territorialitzats, la materialització en la negociació pressupostària als diferents parlaments, català i espanyol i l'acte realitzat a l'estació de França el passat 5 de novembre sota el títol ***d'Europa a Catalunya: la revolució del tren***.

7.6. Cens, verificacions i comuns locals

Pel que fa a la situació del cens de Catalunya en Comú i al procés de verificacions que vam iniciar al novembre del 2020, quan vam fer el traspàs de les dades des de l'antiga eina de gestió de dades a la nova (CiviCRM). Actualment tenim 14.029 contactes a la base de dades, dels quals el 14,88% estaven verificades a data de 16 d'abril.

L'objectiu de la verificació era poder adequar el cens a la realitat de l'organització, les persones que realment formen part de la nostra organització. Comptem actualment amb un cens de verificades de 3.513 persones.

Pel què fa a la situació de les organitzacions municipals i els comuns locals: arreu de Catalunya tenim organitzacions territorials a 115 municipis. En alguns municipis tenim Executives Locals constituïdes (una assemblea local ha aprovat la seva Executiva) i en uns altres Grups Motors (presentant un informe a Organització amb una distribució de tasques entre un grup de persones s'autoritzava l'inici per a funcionar al municipi). A continuació s'indica a quants municipis tenim Executiva Local constituïda i a quants Grup Motor:

Territori	Executives Locals	Grups Motors
Alt Pirineu i Aran	1	1
Baix Llobregat	8	12
Barcelonès	2	2
Camp de Tarragona	2	9
Catalunya Central	9	--
Comarques de Girona	10	2
Maresme	4	5
Penedès	9	2
Terres de Lleida	-	5
Vallès Occidental	10	5
Vallès Oriental	15	2
TOTAL	70	45

Estem per tant, en el procés de consolidació del pas de grups motor a la constitució de les executives i les assemblees locals. Una comissió conformada per municipalisme, mobilització i territori i organització acompanya als municipis en els que hi hagi dificultats organitzatives concretes per poder assolir l'objectiu de tota l'organització.

Cal destacar en aquest sentit, que per ajudar al desplegament local de Catalunya en Comú s'habilita que **la totalitat de les aportacions voluntàries de les persones inscrites a Catalunya en Comú** vagin directament **al seu municipi**.

Una de les peticions més generalitzades de les organitzacions territorials és la possibilitat de poder publicitar les seves accions polítiques a una web, que serveixi de repositori i així poder-ne fer difusió per les xarxes.

Amb aquest objectiu s'ha sol·licitat als proveïdors que gestionen el *Decidim*, la plataforma de participació digital, que configuren una pàgina per cadascun dels 12 àmbits territorials. També serà possible, mitjançant la mateixa plataforma, programar consultes i processos participatius accessibles a votar per a les persones autoritzades amb les claus d'usuària. En una segona fase es crearan aquestes mateixes pàgines per a les localitats. Des de l'àrea d'organització s'ha possibilitat també que els municipis tinguin un correu corporatiu utilitzant el domini @encomu.cat o @encomupodem.cat.

7.7. Participació i transparència

Des de la perspectiva de la radicalitat democràtica interna, el nostre compromís és el d'enfortir la governança de Catalunya en Comú, la transparència i la rendició de comptes. Fent visible l'agenda, desenvolupant els debats i la participació interna, facilitant la participació de totes les persones inscrites, millorant la comunicació interna, publicant els nostres comptes, facilitant eines digitals de participació, eines telemàtiques i de videoconferència. Portant els debats i la gestió política dels espais institucionals al carrer, hem explicat i hem construït col·lectivament totes les negociacions pressupostàries de l'Estat i de Catalunya. Actualment, en plena negociació dels Pressupostos generals de l'Estat, ens hem trobat amb diputades i àmbits locals i territorials per a comunicar la defensa dels mateixos que fem en el si del govern de l'Estat i a la comissió de pressupostos del Congrés dels Diputats.

7.8. Mobilització

Malgrat la pandèmia i les restriccions associades ha impedit durant aquest mandat desenvolupar els plans de mobilització al territori sí que ha permès desenvolupar algunes eines necessàries per a desenvolupar les tècniques de mobilització massives.

En concret hem anat **desenvolupant l'eina del CIVI** per a poder segmentar les nostres inscrites, **conèixer millor la gent que forma part del nostre ecosistema i optimitzar la comunicació amb elles.**

L'altre eina desenvolupada han estat les **trucades mobilitzadores** a través del Call-Hub. Una tècnica que a suposat la formació especialitzada **d'equips de trucaires** que ja vam posar en marxa per a les eleccions catalanes del 14 de febrer amb molt d'èxit i que hem tornat a fer servir per a la campanya de validacions i inscripcions de l'Assemblea Nacional.

7.9. Catalunya en Comú, una organització feminista

Una organització feminista, entenent i compartint que no es tracta exclusivament de tenir una major presència i representativitat de dones sinó de tenir un projecte fonamentat en el feminisme, en la seva teoria, en la seva pràctica. Despatriarcalitzar la política, transformar les formes tradicionals i desmuntar les estructures patriarcals de la política. Des del seu inici són moltes les estratègies, recursos i esforços desenvolupats per fer de Catalunya en Comú una organització feminista. Només en aquest darrer mandat s'ha comptat amb la incorporació a l'equip tècnic d'una tècnica de feminismes, l'elaboració i aprovació del Protocol pel Bon Tracte, la formació en bon tracte oferta a tota la organització i realitzada per expertes externes i per un equip de treball intern, liderat per la tècnica de feminismes, en el que han participat diferents companyes de

Catalunya en Comú, mesures en política de contractació i creació d'equips de treball, l'espai infantil per millorar la conciliació, la cura en el llenguatge i la representació gràfica, la paritat en els actes públics, entre altres.

Per últim, durant els propers mesos, està prevista la licitació per l'elaboració del I Pla Feminista d'Igualtat Intern de l'organització. Aquest instrument ha d'incloure com àmbit, tant a la diagnosi com al pla d'acció, l'equilibri de la vida personal i professional, la sostenibilitat de la vida i la lluita contra la divisió sexual de treball, com horitzó en el qual és possible conciliar diferents esferes de la vida (individual, familiar, comunitària i social) amb les inscrites i el treball tècnic i polític en tots els àmbits d'activitat de l'organització.

El balanç Àrea Feminismes i LGTBIQ+:

- 1. Protocol pel bon tracte: Protocol per l'abordatge de l'assetjament sexual, per raó de sexe, identitat i expressió de gènere, preferència sexual o d'altra naturalesa.** Aprovació de la metodologia al Consell Nacional. Procés elaboració participatiu amb Grup Motor: 14-18 persones amb Responsables Territorials de l'Àrea de Feminismes, Comissió de Garanties, Executiva Nacional, Consell Nacional (1 persones, equips tècnic (durant 3 mesos). Aprovació del document final resultant del procés al Consell Nacional. Constitució de la Comissió Protocol. Formacions desenvolupades a Comissió, Executives territorials, regidores, coordinadores sectorials, Executiva Nacional
 - **Total formacions: 18 grups**
 - **Total objectiu persones formades: 500**

Resta pendent la versió més resumida del document per millorar el coneixement de l'instrument per part tota l'organització i un apartat al web on hi consti el document.

- 2. Cicle Agenda Feminista davant la crisi actual:** Objectius: reflexionar sobre quina pot ser l'agenda feminista en el context actual d'emergència social a través de 5 sessions amb diferents expertes. Participació: mitjana d'unes 20/30 persones per sessió. Reptes: arribar a la resta de l'Organització més enllà de l'Eix de Feminismes. Aquest cicle es va dur a terme els dies 3, 19 i 17 de desembre del 2020 i els dies 14 i 17 de gener del 2020. Sota els títols: ***"Blindar la cura. Cap a un sistema públic de cures", "Crisi i precarietat. Les excloses de la COVID", "Prostitució i polítiques públiques feministes", "Drets trans i feminismes. Debats actuals" i "Llibertat, agència i sexualitat"***.
- 3. Organització de campanyes nacionals amb relació al 25N, 8M, 28J i mocions per a la presentació als plens municipals.**

7.10. La formació i la fundació

Catalunya en Comú disposa d'un bon **pla formatiu** per contribuir a dotar als quadres i als inscrits i inscrites d'una cultura política pròpia, tant a nivell teòric, com pràctic, que faciliti la reflexió i la pràctica política.

L'objectiu del pla és promoure la formació de la cultura política dels Comuns com a element de cohesió de l'espai, dotant-lo d'una identitat pròpia i, alhora, permetre disputar la hegemonia cultural a la societat catalana. Cohesió, identitat i innovar políticament a partir de la pròpia pràctica i de la reflexió teòrica, tant nostra, com de les companyes i companys d'altres organitzacions, espais i moviments que comparteixen els valors Comuns.

Des del treball coordinat de Formació, Sectorials i Municipalisme s'han dut a terme sessions sobre ordenances fiscals, pressupostos, contractació pública, transició energètica, alimentació o el cicle sobre la República.

La fundació dels Comuns, recentment aprovada al Consell Nacional del 6 de novembre té com a objectius generar debat i reflexió sobre els diferents reptes que tenim com a societat amb una mirada complexa i propositiva, contribuir a guanyar l'hegemonia cultural, ordenar, arxivar i difondre el coneixement acumulat de l'espai polític, cuidar i eixamplar l'ecosistema polític i social dels comuns, impulsar l'intercanvi i la col·laboració en xarxa a nivell institucional, impulsar l'estudi de la realitat política, econòmica, social i cultural de Catalunya, Espanya i de la Unió Europea, així com el desenvolupament del seu pensament, promoure la formació pràctica i teòrica en l'àmbit de l'esquerra i l'ecologisme, el feminisme, el municipalisme i la justícia social i impulsar activitats i produccions culturals i artístiques compromeses amb els valors de l'ecologisme, la transformació social i el feminisme.

7.11. Els espais sectorials, pensament i innovació

Catalunya en Comú compta amb 13 espais de treball sectorial (dues aprovades recentment al darrer CN d'aquest mandat, el passat 6 de novembre: "Drets dels animals" i "Migracions, refugi i ciutadania") i alguns grups de treball estables, l'enfortiment dels quals és indissociable d'un procés de consolidació de la nostra organització fomentant la participació de les persones inscrites als ETS del seu interès per, des de l'activisme arreu del territori, aprofitant també les eines de participació virtual, fer possible el model de país que representa Catalunya en Comú.

Les sectorials complementen la geografia territorial dels comuns i han d'esdevenir un laboratori creatiu en el disseny de polítiques públiques, aspecte clau en una força política que va néixer per obrir el camí a l'esperança, per posar de relleu la utilitat de la política. Ens cal consolidar i enfortir els espais sectorials, identificant necessitats socials i plantejant respostes i alternatives; des del treball en xarxa amb els moviments socials, establint vincles i relacions polítiques amb els mateixos, així com amb altres organitzacions socials i polítiques; obrint-nos i acostant-nos a la societat.

Creixement, en definitiva, sobre la base de les experteses i la generositat en l'esforç polític propi de l'activisme. **Els espais de treball sectorial són, sense dubte, una de les principals riqueses de la nostra organització**, d'aquí la rellevància de la tasca desenvolupada pels mateixos en aquest període.

Des de la nostra última assemblea hem tingut una intensa activitat electoral, a la que els espais de treball sectorial han contribuït amb la construcció i coordinació dels programes electorals d'ECP de totes les cites electorals celebrades des d'aleshores (municipals i europees 2019, el doble procés de generals de 2019 i autonòmiques de 2021), en coordinació i cooperació amb Podem.

Durant aquest període de temps s'ha treballat de manera flexible, defugint cotilles organitzatives i, malgrat la difícil situació resultat de la crisi política i social vinculada amb la pandèmia, particularment durant el confinament, seguir identificant necessitats socials i plantejant propostes i alternatives que alimentessin políticament la nostra organització, en estreta col·laboració amb les companyes d'arreu del territori, així com treballant conjuntament amb els diversos grups institucionals, que participen assíduament dels Espais de Treball Sectorial relacionats amb les seves responsabilitats a la Institució.

Així, fruit d'aquesta manera de fer, prioritzant els objectius polítics sobre les rigideses organitzatives, s'han creat grups de treball temporals de caràcter intersectorial, com va ser el cas de la construcció del document polític de treball de la Catalunya POST Covid entre l'abril i el setembre del 2020, aprovat pel Consell Nacional, i que ha marcat el full de ruta en aquesta etapa de polítiques per la superació de la crisi pandèmica; o grups de treball amb col·laboració sectorial – territorial com va ser el cas del grup de treball sobre model turístic, on conflueixen l'expertesa i l'activisme de les sectorials amb el coneixement de les diverses realitats territorials.

Les sectorials han proposat i realitzat debats, conferències, taules rodones, cicles de formació i cicles de debats al voltant de diferents temàtiques, que han fet possible la participació de les persones inscrites, amb un doble objectiu: la generació de coneixement i pensament polític, així com atraure noves activistes a les sectorials i a la pròpia organització.

En aquesta mateixa línia, els espais de treball sectorial, van iniciar a mitjans del 2021 un procés de treball cooperatiu amb els àmbits temàtics i programàtics de Podem, amb la finalitat d'estabilitzar una dinàmica de treball conjunt entorn als espais de representació institucional, que ens ha d'ajudar també a guanyar en arrelament social al territori i als sectors.

8. COMUNICACIÓ, ESTRATÈGIA I ANÀLISI

Des del 2018 l'Àrea de Comunicació, Estratègia i Anàlisi ha treballat per consolidar una **imatge dels "Comuns"** que fos **reconeixible** en el conjunt del cicle electoral i sobretot pel conjunt de la societat catalana.

Avui la marca electoral d'En Comú Podem, unificada en tant a nivell de Congrés, Parlament i Parlament Europeu, així com la terminologia de "Comuns" són dos trets distintius del nostre espai. Sens dubte és fonamental que aquesta imatge homogènia i reconeixible també arribi al conjunt de les localitats, i espais supramunicipals i en aquest sentit serà **fonamental l'objectiu de les eleccions municipals del 2023**.

En la mateixa direcció l'evolució del cicle electoral, amb les dues eleccions generals, i especialment també les eleccions al Parlament ha servit per unificar, tant a nivell d'imatge, com de missatges, i els referents, i ens han fet avançar de manera decidida en aquests objectius. Avui l'espai dels "Comuns" té una imatge reconeixible pel conjunt de la ciutadania de Catalunya i en molts llocs de l'Estat, refermant la nostra especificitat com a força política catalana amb aliances amb Unidas Podemos i altres forces del canvi.

És cert que aquest esforç ha suposat una **menor atenció a la comunicació corporativa de Catalunya en Comú en benefici del subjecte electoral (En Comú Podem)**. Si bé en els darrers mesos superades les eleccions al Parlament de Catalunya estem revertint, posant al dia la nostra pàgina web i amb la voluntat de **rellançar la nostra presència a xarxes o el suport a la comunicació local**, sense descuidar la comunicació d'En Comú Podem.

La política de comunicació també ha de tenir l'objectiu de solidificar i transmetre els valors, i construir una identitat compartida del conjunt de persones que conformen Catalunya en Comú. Uns objectius en els que hem avançat, però on encara ens queda camí per recorre.

Sens dubte, a causa de la COVID ens els darrers dos anys la nostra comunicació ha estat eminentment digital, on hem fet un salt molt important reforçant l'equip de comunicació, especialment en la **producció de materials audiovisuals, i augmentant de manera significativa tant quantitativament com qualitativament els materials per difondre tant les nostres polítiques i posicionaments com els nostres valors i objectius**. Amb la vista posada a l'objectiu 2023 i especialment a les eleccions municipals, **cal augmentar la nostra comunicació a nivell off-line, i guanyar presència al carrer i en el contacte directe amb els ciutadans i les ciutadanes per tal de fer arribar les nostres propostes**. Alhora també hem reforçat l'equip de comunicació amb la creació de la Direcció de Comunicació de Catalunya en Comú.

A nivell de comunicació l'espai continua tenint **dificultats en un circuit català de mitjans que és dual, on tant la nostra presència en el circuit català de mitjans com en el circuit estatal, especialment a nivell televisiu** es veu relegada per sota del que seria raonable segons la nostra força electoral a Catalunya. Aquest dèficit genera una **sobreesforç tant del departament de premsa com de xarxes** per tal de fer arribar el nostre missatge al conjunt de la ciutadania.

Alhora la posada en marxa de **nous formats de comunicació a través del Departament d'Estratègia Digital** sens dubte pot suposar un salt endavant.

Durant aquest mateix període, des de Catalunya en Comú hem reforçat els **equips d'Estratègia i Argumentari així com l'equip d'Anàlisi Electoral**. Malgrat ser equips reduïts, el seu volum d'activitat setmanal es permet una acció política més coordinada així com un anàlisi constant tant dels moviments electorals com del clima social tant a Catalunya com a l'Estat.

De manera regular l'equip d'Estratègia i Argumentari treballa de manera coordinada amb els grups parlamentaris i amb l'organització amb l'objectiu de traslladar la nostra estratègia política als nostre discurs tant a nivell institucional com en la nostra acció política.

De la mateixa manera setmanalment es posa en marxa un **argumentari setmanal** i es fa seguiments dels principals temes tant d'actualitat política com de l'acció en el govern d'esquerres de l'Estat per tal de produir, si és necessari **argumentaris específics**.

Per altra banda des l'equip d'Anàlisi Electoral es fa de manera habitual un **seguiment de tots els estudis demoscòpics publicats** i esporàdicament en funció de les necessitats s'encarreguen **estudis propis** que ens permeten conèixer amb major profunditat el clima social i les grans preocupacions de la ciutadania. Alhora, amb la vista posada als objectius del 2023, i especialment les eleccions municipals, conjuntament amb l'equip de Municipalisme s'està treballant tant en la **detecció de ciutats i pobles prioritaris** com també en el **suport a organitzacions locals en l'anàlisi de dades demoscòpiques** que es van publicant.

9. INFORME DE BALANÇ INSTITUCIONAL

9.1. Balanç del Grup Parlamentari d'en Comú Podem al Parlament de Catalunya en el període 2018-2021

La constitució de Catalunya en Comú amb la 1a Assemblea a l'abril de 2017 es produeix en un context polític convuls en la política catalana, marcat per conflicte nacional i el procés. Els plens del 6 i 7 de setembre, la celebració del referèndum de l'1 d'Octubre i la declaració unilateral d'independència culminen en la convocatòria de les eleccions al Parlament de Catalunya el 21 de Desembre del 2017.

Els 8 diputats i diputades elegits en aquestes eleccions constitueixen el Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem, que amb una agenda política marcada per la qüestió nacional i les dificultats del processisme per formar govern i investir president, entomen una legislatura dominada per les contínues crisis del Govern de Junts per Catalunya i Esquerra Republicana, el Govern Torra-Aragonès. Aquest context polític fa que els inicis de la legislatura no siguin senzills pel Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem; malgrat això a partir de la segona part de la legislatura s'estabilitza el seu funcionament i es rellança la seva activitat.

La XII legislatura estava esgotada des del seus inicis. Malgrat el president Torra va declarar-la en via morta al gener de 2020, la necessitat inajornable d'elaborar uns nous pressupostos de la Generalitat (que portaven tres exercicis prorrogats) i la irrupció de la pandèmia global i els greus efectes sobre la vida de les persones, endarrereixen la convocatòria electoral al 14 de febrer de 2021.

El Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem, amb la presidència de la Jèssica Albiach, té un paper clau per a que Catalunya disposi d'uns pressupostos que deixin enrere les retallades, prolongades més d'una dècada, i tenir, així, uns comptes orientats a enfortir els serveis públics. Amb l'aprovació dels contes aconseguim per la banda dels ingressos una reforma fiscal justa i verda que garanteix la millor recaptació dels darrers 10 anys i per la banda de les despeses un augment de 900 milions per la Sanitat pública, 50 en Cultura i 26 en ajuts al lloguer, increments en dependència, en renda garantida o la rebaixa del 30% en les taxes universitàries, entre moltes altres mesures acordades i que arribada la pandèmia han estat imprescindibles.

Malgrat ser el govern amb menys iniciativa legislativa de la història, el grup parlamentari assumeix la seva capacitat d'impuls legislatiu arribant a ser el Grup parlamentari amb més rati d'activitat presentada per diputat i diputada.

Les principals fites liderades pel Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem al Parlament durant la XII legislatura signifiquen una conquesta en drets i nous serveis per a les persones. L'aprovació de la Llei de salut bucodental o la important modificació de la Llei de violències masclistes, son dues de les iniciatives legislatives amb major impacte social d'entre les poques lleis aprovades en aquests tres anys. També l'acompanyament al Sindicat de Llogateres en l'aprovació de la Llei de contenció de rendes, que ha aconseguit frenar els abusos en els preus del lloguer a centenars de famílies.

La pandèmia i la declaració d'Estat d'Alarma amb les conseqüents restriccions, suposen un endarreriment de les previsions electorals. El Govern Torra-Aragonés desgastat pels conflictes interns i sense projecte de país, ha de fer front a la greu crisi sanitària i ho fa amb un balanç de mala gestió. La dimissió dels alts càrrecs del Departament de

Treball i Afers Socials i Famílies n'és el més destacat per la dramàtica gestió de la crisi a les residències de gent gran, on més ha impactat la pandèmia i on pitjor resposta s'ha donat.

Un govern inoperant al capdavant de l'emergència sanitària, un president inhabilitat al setembre de 2020 i una coalició de govern que no proposen nou candidat per a la presidència, provoquen la dissolució del Parlament al desembre i la posterior convocatòria electoral, que finalment, s'han de celebrar el 14 de febrer, una data resolta als tribunals per les dificultats de celebrar eleccions amb l'Estat d'Alarma actiu.

El març de 2021 es constitueix el Parlament de la XIII legislatura (que es convertirà en XIV pel reconeixement de la legislatura iniciada l'any 1932 com a primera legislatura) i amb ell el Grup Parlamentari En Comú Podem, que ha mantingut les 8 diputades electes. Malgrat els esforços per part d'En Comú Podem per iniciar una nova etapa de canvi i progrés per a Catalunya, la legislatura comença la seva activitat tres mesos més tard, degut a la incapacitat dels grups independentistes per investir a Aragonès com a president que comença un nou govern que arrossega el mateix desgast i la manca d'horitzó i projecte.

La crisi econòmica i el creixement de les desigualtats que deixa la pandèmia, els conflictes ambientals i urbanístics com l'ampliació de l'aeroport o la proposta de Jocs Olímpics d'hivern, la Taula de diàleg entre Catalunya i l'Estat, o les respostes a la crisi sanitària, són les principals qüestions en l'agenda política catalana.

Cal afegir que el Govern de la Generalitat s'ha demostrat ineficient i incapaç de gestionar amb eficàcia la reconstrucció del territori després de temporals com el Glòria o les més recents com el temporal de Terres de l'Ebre al setembre. Un govern que aposta per un model econòmic del segle passat com és el projecte del Hard Rock Cafè a Tarragona, projecte que vol instal·lar el casino més gran al sud d'Europa amb el que això significa de treball poc qualificat i precaritzat lligat al joc. En tots els casos el Grup Parlamentari d'en Comú Podem ha denunciat aquestes situacions, ha acompanyat la societat civil organitzada i ha fet propostes alternatives.

Així, tres són els eixos en els que s'emmarquen els principals temes de treball del Grup Parlamentari En Comú Podem en aquesta legislatura: la lluita contra la desigualtat, fer front a l'emergència climàtica i el diàleg a Catalunya i el diàleg amb l'estat per aconseguir la resolució del conflicte polític.

El Grup Parlamentari En Comú Podem inicia la legislatura amb una important tasca de control parlamentari al Govern, especialment de seguiment a la pandèmia, i amb l'impuls de noves propostes de llei com la d'equitat territorial, la llei de barris verds o la modificació de la Renda Garantida.

Així, en aquest primer període les matèries que centren l'agenda del Grup Parlamentari: la salut mental i l'atenció primària de salut, els conflictes ambientals i territorials, com l'ampliació de l'aeroport, la crisi a les residències i el treball per a un nou model d'atenció a la dependència, la proposta pressupostària per a fer front a l'etapa de reconstrucció, les mesures en educació i en cultura, la inversió en habitatge públic i la llei de mesures urgents per fer front a l'habitatge, impulsada per les entitats, el desplegament de les lleis impulsades per En Comú Podem de violències masclistes i de salut bucodental ja aprovades i les que han de iniciar ponència, anteriorment descrites.

La legislatura tot just acaba de començar, el Debat de Política General marca la represa de l'activitat. El GP d'En Comú Podem té el pla de treball orientat per a entomar els reptes que travessa el país i que impacten sobre la vida de la gent. L'activitat política

d'En Comú al Parlament té com a principal objectiu pels propers mesos treballar amb els grups municipals l'acció institucional per arribar als conflictes territorials i atendre les reivindicacions de la ciutadania en la defensa del serveis públics, la lluita contra les desigualtats i, alhora, enfortir el projecte polític que representem amb l'horitzó de les properes municipals.

Annex: Activitat legislativa del període 2018-2021:

El Grup Parlamentari En Comú Podem ha registrat les següents Propostes de Llei pròpies:

- Proposició de Llei de modificació de la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires,
- Proposició de Llei del servei d'atenció pública a la salut bucodental i de creació del Programa d'atenció dental infantil a Catalunya.
- Proposició de Llei de modificació de la Llei 21/2001, del 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives.
- Proposició de Llei de modificació de la Llei 24/2010, del 22 de juliol, d'aprovació de l'escala autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques
- Proposició de Llei de modificació de la Llei 19/2010, del 7 de juny, de regulació de l'impost de successions i donacions
- Proposició de Llei de modificació de la Llei 13/2006, de prestacions socials de caràcter econòmic.
- Proposició de Llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista
- Proposició de Llei de modificació de la Llei 13/2005, del 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat
- Proposició de Llei de modificació de la Llei 6/2003, del 22 d'abril, de l'estatut dels expresidents de la Generalitat.
- Proposició de Llei d'equitat territorial per al desenvolupament sostenible de les àrees rurals
- Proposició de Llei de modificació de la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania.
- Proposició de Llei de millora urbana, ambiental i social dels barris i viles

9.2. Balanç del Grup Parlamentari d'En Comú Podem al Congrés dels Diputats i l'acció de Govern a l'estat.

1. Els dies 31 de maig i 1 de juny de 2018 van ser dies històrics per a Espanya. Es va presentar una moció de censura contra el govern de Mariano Rajoy arrel de la sentència del 24 de maig de 2018 de l'Audiència Nacional en què determinava com a resultat de les investigacions del 'Cas Gürtel' l'existència, des de 1989, d'una estructura de comptabilitat i finançament il·legal en les finances del PP. La sentència determinava

que la cúpula del PP havia establert *“un sistema genuí i efectiu de corrupció institucional a través de la manipulació de la contractació pública central, autonòmica i local”*. Va ser la primera moció de censura de la història democràtica de l'estat que reeixia.

El Grup Parlamentari d'Unidas Podemos i En Comú Podem vam jugar un paper determinant tant en la presentació de la moció de censura com en l'èxit de la mateixa que va acabar amb deu anys de govern neoliberals de Mariano Rajoy i va situar Pedro Sánchez com a president d'un govern en solitari del PSOE. L'èxit d'aquesta moció de censura no s'entendria sense la moció de censura prèvia que va presentar UP-ECP el juny de 2017, que no va prosperar, però que va demostrar que hi havia una majoria alternativa al govern del PP. També durant les negociacions de la moció de censura contra Mariano Rajoy, el paper del Grup Confederal i del llavors president, Pablo Iglesias, va ser determinant pel seu èxit donat que vam ser capaços d'interlocutar i sumar a la majoria de la moció de censura a les forces independentistes catalanes i l'esquerra abertzale.

El primer govern de Pedro Sánchez, en solitari, va ser una etapa d'equilibris polítics complicats tant per la correlació de forces com per la tensió política que es vivia al país degut al conflicte polític entre Catalunya i Espanya. El PSOE i UP-ECP vam presentar un projecte de pressupostos que pretenien revertir les retallades dels deu anys del PP i avançar cap a una descentralització de l'administració de l'estat que no van ser aprovats pel vot estratègic en contra d'ERC novament motivat per la no resolució del conflicte polític català.

El febrer de 2019 aquest projecte de pressupostos és rebutjat al Congrés amb les esmenes a la totalitat presentades per PP, Ciutadans, ERC, PDeCat, Foro Asturias i Coalición Canaria. Des d'ECP vam alertar de la irresponsabilitat política, especialment per part d'ERC, de rebutjar aquests pressupostos que obrien la porta a l'entrada de la ultradreta al Congrés. En rebutjar-se els PGE, el president del govern va convocar eleccions anticipades el 28 d'abril de 2019.

La campanya d'aquelles eleccions va estar centrada en la responsabilitat de qui havia condemnat al país a unes eleccions anticipades i la situació política a Catalunya. El resultat de les eleccions va deixar un escenari molt obert i va confirmar la tendència a la baixa de l'espai polític del canvi a tot l'estat.

En Comú Podem vam ser la tercera força política a les eleccions generals a Catalunya, amb 614.738 vots que suposaven el 14,89%. El resultat no va ser satisfactori perquè En Comú Podem va baixar de 12 a 7 diputades i vam perdre la representació a les circumscripcions de Girona i Lleida; també es van perdre els 4 senadors que tenia la nostra organització per les circumscripcions de Barcelona (3) i Tarragona (1).

En complir-se el termini constitucional d'investidura després de la convocatòria electoral el 24 de setembre de 2019, el Rei va dissoldre les Corts i va convocar noves eleccions generals que serien el 10 de novembre. L'espai confederal va continuar baixant en escons en aquesta repetició electoral, però En Comú Podem va aconseguir frenar la tendència a la baixa i, tot i perdre un escó per Barcelona, el va recuperar per Girona. Aconseguíem la fita que ens havíem fixat de ser una força present a tot el país, tot i que no va ser possible aconseguir l'escó per Lleida.

La campanya va estar fonamentada en identificar el PSOE i, especialment, al seu candidat Pedro Sánchez en un actor gens fiable. La nostra aposta era sembrar la sospita en el compromís social dels socialistes, el nostre principal competidor electoral, i assenyalar un possible pacte amb Ciutadans. Ens vam voler erigir en l'aposta segura que garantís un govern d'esquerres davant de la poca fiabilitat de Sánchez i els seus constants canvis de posició.

A més, vam aprofitar el perfil del candidat, Jaume Asens, per projectar una imatge de solucions i voluntat de diàleg al voltant del conflicte català. Sota el lema 'Llibertat, diàleg i solucions', exigíem la llibertat dels presos per la via dels indults o la supressió del delictes de sedició i la posada en marxa de la mesa de diàleg des d'on trobar acords i sortir de l'atzucac entre Catalunya i la resta de l'Estat.

Aquest resultat electoral va deixar un panorama polític bastant més clarificador però encara amb alguns riscos: la possibilitat d'entesa entre el PSOE i Cs feia perillar una legislatura clarament escorada cap a l'esquerra. Només un dia després de la nit electoral, PSOE i UP-ECP van firmar un acord de govern que, amb la participació d'ERC i PNV en el vot d'investidura, va facilitar el primer govern de coalició de l'estat després de la Segona República. L'acord de govern va fer que Pablo Iglesias fos Vicepresident del Govern; Yolanda Díaz, ministra de Treball; Irene Montero, ministra d'Igualtat; Alberto Garzón, ministre de Consum; i, a proposta d'ECP, Manuel Castells, ministre d'Universitats.

L'acord de Govern va assentar les bases de la legislatura i UP-ECP va situar elements que serien determinants: derogació parcial de la reforma laboral, reforma fiscal amb pujada d'impostos a les grans fortunes, derogació de la llei mordassa, increment del SMI, l'impuls de la via política per resoldre el conflicte català, derogació de la LOMCE, limitació del preu dels lloguers, aprovació de la llei 'Solo sí es sí', aprovació de la Llei del Canvi Climàtic, limitació de les cases d'apostes, la regulació de l'eutanàsia i l'eliminació dels copagaments sanitaris, entre d'altres. A dia d'avui, moltes d'aquestes mesures han estat ja aprovades, algunes amb importants tensions i negociacions dures amb el PSOE i, d'altres, estem encara treballant per aconseguir-les. Aquests pressupostos, després d'un intent per part del PSOE d'aprovar-los amb una majoria que comptés amb la participació de C's, es van aprovar pels grups de govern i una majoria progressista i plurinacional amb ERC, PNV i també Bildu.

El Grup Parlamentari va haver d'assumir el nou rol que tenia (un grup parlamentari que dona suport al govern) amb una doble dificultat: ser el soci minoritari d'un govern (120 diputades del PSOE i 35 d'UP-ECP) i formar part d'un govern en minoria al Congrés (155 diputades de 350) que requeria sumar amb altres grups parlamentaris per tirar endavant qualsevol reforma, especialment les lleis orgàniques, amb l'esforç i dificultats d'equilibris que això comporta.

El govern amb el PSOE ha evidenciat les contradiccions de governar en un moment altament complicat a l'Estat, motivat per la crisi territorial que venim arrossegant des de fa massa anys, per les conseqüències de la nefasta gestió de la crisi financera de 2008 per part dels governs neoliberals i també pels efectes de la pandèmia de la COVID19. També s'han fet evidents les principals limitacions que planteja el PSOE en la seva acció de govern: influència de les elits econòmiques, paper de la monarquia i avenç en l'Espanya plurinacional i federal.

El 14 de març de 2020, quan encara molts dels nous ministeris no tenien configurada ni tan sols la seva estructura ministerial, el Consell de Ministres va haver d'aprovar un Estat d'Alarma per confinar la població a causa de l'expansió de la pandèmia de la COVID19 a tot el món.

La pandèmia va suposar un sotrac polític, econòmic i social a Espanya, com també a la resta del món. Dins del si del Consell de Ministres es van viure situacions de tensió a l'hora de negociar quan el debat es donava entre aturar l'economia o protegir la salut de la gent. Finalment, i gràcies a la gestió de qui després seria Vicepresidenta del Govern, Yolanda Díaz, amb la resta de ministres d'Unidas Podemos i En Comú Podem, vam aconseguir impulsar elements de protecció social, l'escut social, que s'han demostrat essencials no només per protegir vides sinó també per salvar llocs de treball.

Tot i la pandèmia, la gestió del ministeri de Treball i l'esforç de la ciutadania, també dels autònoms i petites empreses, hem aconseguit protegir milers de llocs de treball amb el mecanisme dels ERTO i l'últim mes de setembre ha estat el que ha registrat major descens de l'atur (76.113) de tota la sèrie històrica, acostant-nos a les dades prèvies a la pandèmia. Hem acumulat set mesos consecutius de retrocés en l'atur amb una reducció total de 750.987 persones aturades, no obstant això, cal seguir combatent la desocupació, la precarietat i l'elevada temporalitat del mercat laboral espanyol.

La Taula del Diàleg representa un triomf del nostre espai polític davant la polarització dels darrers anys. Les nostres propostes per a la taula, presentades per Jéssica Albiach i Jaume Asens, i avalades per Yolanda Díaz poden ser un punt de trobada entre les parts. El nostre repte és mantenir viva la taula fins al final de legislatura, parlar de propostes i evitar que el debat es torni a radicalitzar, escenari que persegueix tant Junts per Catalunya, com la dreta espanyola. Per això, cal avançar cap a un consens que ens permeti avançar en la desjudicialització del conflicte, en finançament, en reconeixement com a nació i en millores en l'autogovern. Un consens que ha de passar per les urnes i on hi guanyi Catalunya i l'Espanya plurinacional.

Un dels grans esculls de la legislatura és la manca d'independència judicial i com el Poder Judicial ha acabat fent, de facto, d'oposició al Govern de coalició. Ho hem vist de forma molt evident amb atrinxerament del PP en el Consell General del Poder Judicial, el govern dels jutges, des d'on s'intenta frenar els avanços progressistes i plurinacionals i blindar, alhora, la impunitat dels seus casos de corrupció. Des del propi PP han afirmat en diverses ocasions que la Justícia "és l'últim dic de contenció que té el sistema davant del procés encapçalat per Sánchez en aliança amb Podem i el separatisme".

També la ultradreta de Vox ha vist en els tribunals una oportunitat per fer trontollar el Govern. Els seus 52 diputats no sumen prou amb la dreta espanyola per tombar les seves lleis o fer que prosperi una moció de censura, però els hi permeten recórrer a un factor desestabilitzador, com ho són els múltiples recursos al Tribunal Constitucional. Veiem com celebren sentències judicials com victòries polítiques, com quan els jutges han tombat, per exemple, l'Estat d'Alarma entre març i juny de 2020 amb l'argument que, per confinar la població a casa pel coronavirus, calia un estat d'excepció que obligués a sotmetre amb caràcter previ a la votació de Congrés.

Per això, des d'En Comú Podem, creiem que és bàsic capgirar aquesta situació si volen avançar, tant en termes socials com nacionals, en reformes de calat. De fons. Per això estem treballant en una nova composició dels òrgans constitucionals, que obeeixi i representi l'actual majoria progressista del Congrés, i en iniciatives legislatives que evitin aquesta greu situació il·legitimada. Una subversió de l'ordre constitucional que paralitza el funcionament ordinari de la direcció de país.

Des que va arrencar la darrera legislatura, i gràcies a l'acord de coalició, el govern ha impulsat algunes mesures importants en matèria social, com el decret-Llei de la revalorització de les pensions, una de les primeres en materialitzar-se després de la formació de govern. Les mesures socials més importants, però, van aprovar-se durant la pandèmia, com és l'Ingrés Mínim Vital o la pujada del Salari Mínim Interprofessional. Més recentment, el govern va impulsar la rebaixa de l'IVA a la factura de la llum i fa pocs dies va aconseguir tirar endavant el Reial Decret Llei que retalla els ingressos a les grans elèctriques.

A més, cal fer un balanç específic de mesures relacionades amb la gestió de la COVID19, que va suposar una bateria important d'accions per tal de no deixar ningú enrere. És el cas dels ERTE, una mesura impulsada per evitar acomiadaments massius, el reforç del sistema sanitari amb 3.800 milions -2.800 a les comunitats autònomes-, mesures

de suport a les famílies –com les beques menjador per a nens i nenes vulnerables- o el suport al sector empresarial, mitjançant pròrrogues de pagament d'impostos, crèdits o ampliació de bonificacions. També es van tenir en compte els col·lectius amb risc especial, com les dones que havien de viure el confinament amb el seu agressor –Pla de Contingència contra la violència de gènere- i les persones vulnerables –prohibició de desnonaments, talls de subministrament o el bo social.

En matèria legislativa, el govern ha avançat en diverses matèries, especialment en les d'àmbit social, aplicant els compromisos de l'acord de coalició. La LOMLOE ha suposat una millora substancial de l'anterior norma, que ha permès donar passes endavant en l'educació pública i de qualitat. La Llei de regulació de l'Eutanàsia i la Llei per a la igualtat real i efectiva de les persones trans i per la garantia dels drets de les persones LGTBI–aquesta darrera en fase de tràmit parlamentari- també han suposat grans avenços en l'àmbit d'adquisició de drets. Altres iniciatives han estat relacionades amb la protecció de col·lectius, com és el cas de la Llei per a la protecció de la infància i l'adolescència davant totes les formes de violència o la Llei orgànica de la Garantia Integral de la Llibertat Sexual.

9.3. Informe d'activitat al Senat 2018-2021

Durant aquest període de temps cal tenir en compte que han tingut lloc tres legislatures a nivell de Corts Generals. Per aquest motiu l'informe suma diferents iniciatives presentades durant els tres anys sense diferenciar entre legislatures.

Més enllà del treball quantitatiu cal tenir en compte també el qualitatiu de representació com l'assistència a actes, trobades, debats nacionals i internacionals en representació de l'espai polític que també formen part de la feina quotidiana.

La major part d'aquests tres anys els hem passat en solitari al Senat defensant el nostre espai, i en la darrera legislatura defensant al Govern de l'Estat. Per aquest motiu, la quantitat d'iniciatives presentades en el darrer any ha estat molt menor respecte a altres legislatures on ens situàvem frontalment a l'oposició. L'estratègia acordada requeria pactar tot el que es presentava amb govern i no donar més feina de la necessària. No obstant, en alguns moments hem decidit marcar perfil propi en qüestions cabdals per nosaltres com són les polítiques migratòries, la llei d'habitatge, el diàleg amb Catalunya o la Memòria Democràtica.

Cal destacar també que un dels moments clau per continuar tenint incidència i protagonisme dins el Senat va ser la **constitució del grup parlamentari de Izquierda Confederal**, en el que vam tenir un paper fonamental i que ens va permetre seguir comptant amb recursos econòmics i amb visibilitat com a portaveus en comissions corresponents als ministeris en els que governem, com és el de Treball amb Yolanda Díaz. La defensa del Govern com a veu de l'esquerra alternativa i independent del Grup Socialista no ha estat una tasca fàcil però la quantitat i la qualitat de la feina feta pels nostres ministeris ens hi ha ajudat.

Finalment, recordar que un dels temes pel que se'ns coneix internacionalment al Senat ha estat la lluita sorda per la nacionalitat per a descendents d'exiliats i exiliades des de diferents iniciatives com mocions, projectes de llei i reunions incansables amb els ministeris competents per a que fos un dret contemplat en el nou projecte de Llei de Memòria Democràtica. Si finalment aquest projecte acaba veient la llum, podrem dir que haurem conquerit uns quants drets més.

Des de l'última Assemblea Nacional de Catalunya en Comú, hem ostentat responsabilitats com a Portaveu i Viceportaveu del Grup de la Izquierda Confederal, hem estat portaveus de la comissió de Treball, Inclusió, Seguretat Social i Migracions, de la comissió de Cooperació Internacional, de la comissió de Defensa, de la d'Assumptes Exteriors i ponents en la ponència d'estudi sobre el fenomen migratori i de l'estudi per a la definició, l'elaboració i la coordinació de l'estratègia espanyola per aconseguir els Objectius de Desenvolupament Sostenible, entre d'altres.

Entre maig de 2019 i maig de 2021 **s'han presentat prop de 600 iniciatives** en nom de la senadora Sara Vilà. La majoria tenen a veure amb les comissions en les que hi teníem representació, altres amb Catalunya i el territori.

Les preguntes orals en Ple dirigides a ministres o al President basen sobre temes força transversals. **Cal destacar la pregunta sobre l'aplicació del 155 i el desmantellament del Govern de la Generalitat per part del Govern de l'Estat sense cap debat parlamentari**, la petició de desclassificació de 10.000 documents sobre la guerra civil i el franquisme, preguntes sobre com afrontar el diàleg amb Catalunya o preguntes relacionades amb la necessitat de regular els lloguers en la nova llei d'habitatge

D'altra banda, des del Senat també s'ha realitzat preguntes escrites sobre temàtiques més àmplies. Volem remarcar **preguntes sobre la violència masclista** que pateixen les **dones dins les Forces Armades**, les mesures ambientals que s'estan aplicant per aconseguir els ODS, a implementació de mesures per un sistema fiscal just, ecològic i progressiu per assolir el Objectius de Desenvolupament Sostenible que marca la ONU, **la desigualtat de les dones en el món laboral**, mesures per a l'accés a l'habitatge i mesures per combatre la pobresa infantil.

Per últim s'ha impulsat un **projecte de llei sobre la concessió de nacionalitat per a descendents d'exiliades i exiliats**, s'han realitzat interpel·lacions sobre els drets socials i electoral de la ciutadania a l'exterior i sobre la política migratòria europea, s'ha demanat la creació de la comissió d'investigació sobre les responsabilitats del Govern del PP en la Guerra d'Iraq i s'han presentat mocions al ple del Senat respecte a l'adhesió d'Espanya al Tractat de Prohibició d'Armes Nuclears i per enfortir les polítiques de cooperació al desenvolupament.

9.4. Balanç de Catalunya En Comú al Parlament Europeu 2019-2021

Des de la darrera assemblea de Catalunya en Comú, el context europeu ha canviat profundament. **En primer lloc**, vam viure unes **eleccions europees que van canviar les prioritats i orientació política** de la Comissió Europea, on la gran coalició, tot i que amb importants mancances, ha incorporat més elements socials i incrementat l'ambició ambiental i climàtica. No podem obviar, però que el discurs d'odi, els lideratges reaccionaris i el nacionalisme autoritari van aconseguir els millors resultats de la seva història a nivell Europeu, situant-se com a 5a força al Parlament Europeu i quedant a les portes de liderar els governs a Itàlia o França.

En segon lloc, **la resposta Europea a la crisi del coronavirus** ha reforçat els valors de la solidaritat a diferència del que vam viure a la crisi de 2010. Veníem de deu anys d'una crisi econòmica i financera sense precedents i d'una recuperació que estava arribant de forma molt in-equitativa exagerant les desigualtats de les nostres societats. Les receptes austericides de tall neoliberal que la UE va aplicar com a recepta única en resposta de l'anterior crisi, van ser profundament injustes, desencertades i decebedores. Van prolongar la crisi a Europa i van comportar un desastre social i econòmic i un patiment que hagués estat evitable. En aquesta ocasió, en la resposta a la crisi del COVID, en

canvi, la UE sembla haver après dels errors del passat i la resposta tant sanitària com social i econòmica sembla tenir en compte la necessitat de recuperar la credibilitat pel projecte europeu.

Ahora, són **molts els reptes globals on la UE continua mantenint una posició monolítica allunyada dels valors fundacionals de pau, llibertat i igualtat** que la van veure néixer. Així, la visió d'una Europa fortalesa és majoritària, com s'evidencia en l'externalització de la gestió de les fronteres exteriors a països que vulneren sistemàticament els drets humans com Turquia, Marroc o Líbia. Diferents estats membre, sobretot a Hongria i Polònia, han protagonitzat atacs inacceptables en quant a drets i llibertats de les dones i del col·lectiu LGTBI+, i han patit retrocessos preocupants en quant a la defensa de l'Estat de dret.

En aquest context, la feina de Catalunya en Comú al Parlament Europeu, **s'ha basat en 5 eixos prioritaris: lluitar contra la crisi climàtica, fomentar una Europea feminista, incrementar la justícia social i econòmica, promoure una Europa de pau i acollida i defensar el municipalisme i la democràcia a l'UE.**

El primer esdeveniment que cal destacar respecte l'anterior assemblea de 2018 són les eleccions europees del 26 de maig de 2019. L'Ernest Urtasun va ser escollit eurodiputat, l'únic de Catalunya en Comú en el marc de la coalició ECP integrada a la llista estatal d'Unidas Podemos. Es va integrar al grup dels Verds/ALE (4t grup del Parlament Europeu amb 73 membres electes) del qual n'és vicepresident des de 2019.

La pandèmia global ha marcat bona part de la feina legislativa i parlamentària europea. Des de Catalunya en Comú les prioritats han estat: assegurar l'arribada i abastiment de material sanitari i vacunes de forma equitativa a tota la UE, acabar amb les traves per a l'extensió dels programes de vacunació a nivell global (incloent l'aixecament de les patents) i assegurar un pla de recuperació social i econòmica que ajudi a superar la crisi derivada de la pandèmia. El pla suposarà per primera vegada l'emissió de deute conjunt a nivell UE i distribuirà els fons en funció de l'impacte de la crisi.

La implementació dels acords climàtics de París en normes europees i l'inici de la darrera dècada en la que podem salvar el planeta del desastre climàtic han estat una part important de l'acció parlamentària aquesta legislatura. Estem vivim un procés de desplegament normatiu sense precedents en quant a normes climàtiques, que marcaran la nostra acció els propers anys. L'aprovació de la Llei Climàtica Europea el darrer abril és el millor exemple.

A nivell global, la victòria de Biden a les eleccions presidencials de 2020 ha fet retornar l'esperança en la construcció d'un ordre multilateral. Tanmateix, les repercussions de les polítiques de Trump -caracteritzades per la impredictibilitat, la ruptura d'acords internacionals i l'enfrontament amb aliats tradicionals- han deixat una empremta difícil de gestionar. La pau i seguretat a l'Orient Mitjà, amb la reedició de l'acord nuclear amb l'Iran com a una de les prioritats clau, i els conflictes que se succeeixen en altres punts del planeta requereixen la col·laboració amb l'administració americana. D'altra banda, la comunitat internacional ha de continuar augmentant els esforços per donar resposta a les diverses crisis humanitàries que pateixen les poblacions víctimes de guerres i conflictes, que cada vegada en són més. La caòtica retirada dels Estats Units i aliats de l'Afganistan, quan es compleixen 20 anys de la seva invasió, posa de relleu el fracàs de la política internacional americana, deixant el país en mans dels talibans. La Unió Europea i la comunitat internacional, d'entrada, han d'assumir responsabilitats respecte el futur dels refugiats i refugiades afganesos, molts sota un gran perill si no abandonen el país.

A nivell quantitatiu, durant aquests 2 anys de legislatura, **l'Ernest Urtasun ha estat el ponent principal d'un informe no legislatiu** (equivalent proposicions no de llei) **sobre política exterior feminista**. També ha estat ponent a l'ombra de 15 informes, 7 de la Comissió d'Economia (3 dels quals legislatius), 5 de la d'Afers Exteriors (1 legislatiu) i 3 de la d'Igualtat de Gènere (1 legislatiu). A les sessions plenàries, ha intervingut 61 vegades i **ha estat autor de 76 mocions parlamentàries d'urgència i 6 preguntes orals, al que cal sumar 105 preguntes parlamentàries escrites dirigides a la Comissió Europea i 9 preguntes escrites dirigides al BCE.**

A nivell qualitatiu, podem destacar les següents prioritats de la feina parlamentària:

- Per una Europa que lluita contra l'emergència climàtica

Des de Catalunya en Comú vam treballar per una Llei Climàtica Europea que inclogués objectius més ambiciosos i realistes amb la situació d'emergència climàtica mundial i que asseguressin la neutralitat climàtica l'any 2050. La norma va ser una oportunitat perduda, malgrat que vam obtenir importants avenços com l'objectiu de descarbonització l'any 2050; la creació d'un Consell Científic Europeu de Canvi Climàtic per a fiscalitzar polítiques i emetre recomanacions; i el mandat que totes les futures propostes legislatives, incloses les pressupostàries, siguin coherents amb els objectius de reducció d'emissions. Finalment, hem treballat per una Política Agrària Comuna que garanteixi una agricultura més justa, que defensi els drets dels agricultors i les agricultores, que lluiti contra el canvi climàtic i defensi la biodiversitat, a més d'acabar amb totes les subvencions europees pels toros de lidia.

La defensa del territori ha estat un altra de les prioritats. Així, CatComú ha portat a Europa la defensa dels deltes de l'Ebre i del Llobregat, l'oposició als ramals de la MAT, la qualitat de l'aire a l'àrea metropolitana i la interconnexió de gas pel mediterrani, entre altres projectes. També hem aportat la dimensió europea en la batalla contra l'ampliació de l'aeroport del Prat, donat que els terrenys de la Ricarda són protegits per normes europees.

- Per una Europa feminista

La lluita per una Europa feminista ha estat un dels eixos vertebradors de l'activitat de CatComú a Europa. Com a membre de la comissió parlamentària d'igualtat de gènere, l'equip de CatComú a Brussel·les va ser l'impulsor del primer informe sobre la igualtat de gènere en la política exterior i seguretat de la Unió Europea. L'informe promou una visió transformadora de la política exterior en matèria de gènere amb l'objectiu d'avançar cap a una política exterior feminista, seguint les passes de països com Suècia i el Canadà.

Al mateix temps, l'Ernest Urtasun ha sigut ponent a l'ombra de diversos informes clau, com el tercer pla d'acció en matèria de gènere, i ha reivindicat els drets sexuals i reproductius de les dones com a part indissoluble dels drets humans. Com a membre de intergroup LGBTI, ha reivindicat els drets d'aquest col·lectiu davant dels atacs homòfobs i ha denunciat els governs d'Hongria i Polònia per les seves lleis anti-LGBTI i l'atac als drets de les dones.

- Per la justícia social i econòmica

L'activitat de CatComú en matèria econòmica s'ha centrat en els següents aspectes: acabar amb l'austeritat i canviar les normes fiscals europees; promoure la justícia fiscal i tributària; incrementar el control sobre els mercats financers i garantir que el pla de

recuperació serveixi per protegir a la ciutadania i al planeta. CatComú ha tingut una veu pròpia en les negociacions del pla de recuperació, del qual l'Ernest Urtasun va ser ponent del grup Verd, cosa que va permetre a l'organització una visibilitat important i accés a informació en aquesta matèria. Vam aconseguir desvincular els fons a qualsevol condicionalitat de política d'austeritat i que el 37% del fons de recuperació s'hauran de destinar a lluitar contra el canvi climàtic, prohibint també invertir en activitats contaminants. Per desgràcia, la participació directa dels ajuntaments als fons europeu va ser una batalla que no vam poder guanyar. La carpeta de la justícia fiscal ha estat un altra de les àrees de treball principals. Cal destacar l'aprovació d'unes normes europees de transparència que obligaran les grans multinacionals a publicar el detall de quins impostos paguen, beneficis, nombre de treballadors i volum de negoci desglossat a tots els països de la UE, una mesura de transparència cabdal per lluitar contra l'evasió.

Respecte a les normes bancàries i financeres, la majoria liberal de la cambra ha seguit promovent una agenda desreguladora i fins i tot han volgut aprofitar el COVID per imposar-la. Hem donat la batalla per defensar la necessitat d'unes finances sota control, sobretot pel que fa a la financiació de l'habitatge o béns de primera necessitat i protegir els interessos de les persones consumidores.

- Per una Europa de pau i d'acollida

Durant la present legislatura, l'equip de CatComú a Brussel·les ha continuat reivindicant els drets dels refugiats i immigrants i ha contribuït de manera activa a fer propostes per millorar la política migratòria actual. D'entre d'altres actuacions, CatComú ha denunciat repetidament les condicions inhumanes dels camps de refugiats a les illes gregues i ha criticat la manca d'ambició i solidaritat dels governs europeus reflectida en el nou Pacte Europeu sobre Migració i Asil.

En l'àmbit de la política exterior, les prioritats d'aquesta legislatura s'han centrat en l'Iran, l'Aràbia Saudita i els països del Golf. En tant que ponent del Parlament Europeu sobre l'Iran i membre suplent de la Delegació per a les Relacions amb la Península Àrabitga, l'Ernest Urtasun segueix de prop les negociacions per intentar reactivar l'acord nuclear amb l'Iran, després que Trump decidís abandonar-lo l'any 2018, així com la situació dels drets humans a la regió. Alhora, hem seguit defensant la democràcia a l'Amèrica Llatina davant de les ingerències exteriors, i promogut la protecció de les persones defensores de drets humans que es troben amenaçades a la regió. També hem seguit participant i impulsat diverses iniciatives en defensa de la causa del Sàhara i de Palestina.

Finalment, l'equip de CatComú a Brussel·les ha jugat un paper influent en les negociacions del nou instrument financer per a l'acció exterior de la UE, conegut com a IVCD-CI-Europa Global (Instrument de Veïnatge, Desenvolupament i Cooperació Internacional). La nostra contribució ha permès que qüestions primordials com els drets humans o els objectius climàtics i de gènere fossin inclosos en el text i que la despesa en migració no estigui vinculada als acords de retorn i readmissió, per tal de salvaguardar els drets dels refugiats i demandants d'asil.

- Per una Europa democràtica i municipalista

Com a força municipalista, hem portat les demandes dels ajuntaments a l'UE. Vam treballar per garantir accés directe dels fons europeus a les ciutats, cosa que no va ser possible. En el marc de la nova Directiva de Serveis Digitals, volem garantir que plataformes com Airbnb o Uber no poden vulnerar les normes municipals. En el mateix sentit, vam aconseguir enterrar la Directiva de Notificació de Serveis que suposava un

atac sense precedents a l'autonomia municipal. També hem buscat el vincle entre UE i ajuntaments en totes les polítiques d'habitatge, intentant un finançament adequat i unes normes que protegeixin l'acció municipal.

- Catalunya i Europa

Hem seguit defensant la desjudicialització del conflicte a Catalunya i reclamant una desescalada davant tant de les passes unilaterals del govern de la Generalitat com de la repressió de l'anterior govern del PP. Hi ha hagut un fort component europeu vinculat a la immunitat dels eurodiputats d'ERC i JxCat. Hem defensat el dret fonamental vinculat a la representació política i electoral, exigint primer que se'ls hi atorgués les actes de parlamentaris i, posteriorment ens hem oposat a l'aixecament de les seves immunitats. A més, hem defensat l'oficialitat del català com a llengua de l'UE.

9.5. Informe del Grup Municipal de Barcelona En Comú

El Grup Municipal de Barcelona en Comú iniciava el mandat municipal l'any 2019, en una situació diferent de la de 2015. El mandat de 2015 a 2019 s'havia iniciat amb l'impuls d'una candidatura nova que havia generat una important expectativa, i que va aconseguir l'alcaldia i amb ella, també canviar l'agenda de la ciutat. L'habitatge, el medi ambient, el canvi de model econòmic, la salut, el feminisme... apareixen a l'agenda política i se sumen a una aposta decidida pel reforç de les polítiques socials (encara llastrades per la crisi del 2008 i les retallades) i l'aposta per un govern modèlic en la transparència i innovador en la participació. El convuls context polític a Catalunya, tot i dificultar la gestió, no va impedir aturar tota aquesta agenda de canvi.

L'any 2019, les eleccions municipals, on la qüestió nacional va ser molt present, ens situen amb 10 regidors i regidores, els mateixos que ERC. Aquests resultats dificultaven la construcció d'un govern d'esquerres, ja que ERC des de l'inici s'inclinava pel pacte amb JxC i l'exclusió mútua entre ERC i PSC feia inviable un pacte a tres. Així, el mandat començava amb un pacte amb el PSC que sumava 18 regidors i amb els tres vots de la investidura per part de Barcelona pel Canvi. No va ser la investidura que hauríem volgut, però per això mateix, més que mai calia demostrar que l'agenda de canvi es consolidava, creixia i s'expandia.

Així ha estat. **Barcelona és avui una ciutat referent, la ciutat de l'Estat que més despesa social realitza, l'administració pública que més habitatge públic construeix, la ciutat que innova en polítiques socials, amb una elèctrica pública, un dentista municipal, amb el Pla de Barris i la ciutat que està a l'avantguarda europea en la lluita contra l'emergència climàtica.** Alhora una ciutat de valors, orgullosament diversa, feminista, i que aposta per la cultura i l'educació com a drets bàsics.

Tot i la pandèmia, que ha marcat la gestió municipal dels darrers temps, Barcelona no s'ha aturat, i s'ha aconseguit mantenir una agenda de canvi impulsant polítiques que hi havia qui deia que eren impossibles.

Tot plegat, s'ha aconseguit també amb un important grau de consens polític fins a dia d'avui. L'aprovació de pressupostos amb ERC, ens ha dotat d'una gran estabilitat institucional, i el fet de tenir un Govern a l'Estat que escolta, ha ajudat a millorar la coordinació institucional. A nivell català, s'ha intentat establir una agenda conjunta amb el govern actual en allò que afecta a la ciutat amb la comissió bilateral, tot i que encara no es tenen resultats concrets, i tenim debats oberts i distància en posicionaments en temes clau com l'aeroport o els Jocs Olímpics d'Hivern.

Com a Grup Municipal afrontem doncs, els propers dos anys amb molta il·lusió, perquè tenim el convenciment que tots els esforços dels darrers sis anys, es faran encara més visibles, i ajudaran a millorar la vida quotidiana dels nostres veïns i veïnes.

El mandat de 2019 s'inicia amb l'acceleració de l'agenda de canvi, però ben aviat, la pandèmia trastoca tota la realitat. Com arreu del món la pandèmia suposa un gran alta-baix, primer en vides humanes i salut, i en segon lloc augmentant la vulnerabilitat de qui ja era més vulnerable portant a situacions límit a molta població. L'Ajuntament, des de l'inici de la pandèmia va actuar sota dos principis: en primer lloc, intentar anticipar; i en segon lloc, prioritzar estar al costat de qui més patia. Per això vam decretar serveis essencials abans que l'estat d'alarma i es va reorganitzar tota l'estructura municipal. En poques setmanes es van construir hospitals als pavellons esportius, dotar la ciutat amb 1000 nous allotjaments provisionals, teixir xarxes de distribució alimentàries amb la complicitat de veïns i veïnes, reforçar l'atenció social i l'atenció emocional i psicològica. En una segona fase, l'objectiu ha estat la recuperació econòmica, estant al costat dels sectors que més han patit, ampliant terrasses, apostant per mantenir l'activitat cultural o fent ajudes específiques a autònoms.

Mentre hem conviscut amb la pandèmia Barcelona no s'ha aturat. L'agenda de canvi s'ha mantingut, i fins i tot s'ha accelerat pels aprenentatges que hem tingut durant aquests mesos. **Una agenda que es pot resumir en tres eixos:**

En primer lloc, la construcció d'un model econòmic sostenible que no deixi ningú enrere. Ho hem vist en pandèmia: l'aposta per un model de monocultiu econòmic basat en el turisme va ser un error de Barcelona i del país. No només estem posant ordre als allotjaments turístics, sinó que impulsem un canvi de model, basat en la innovació, la tecnologia, l'economia verda i sobretot la necessària reindustrialització, i ho fem a través de la reactivació de grans transformacions urbanes.

Alhora el nostre compromís és major amb qui pitjor ho passa. L'escut social de l'Estat ha pal·liat els efectes de la crisi social i econòmica, però l'esforç municipal ha acompanyat amb un escut social barceloní. No només es tracta de posar més recursos, que ho hem fet, es tracta també d'innovar en polítiques socials: més habitatge públic que mai s'acompanya d'una unitat antidesnonaments pionera que atura milers de desnonaments; l'aposta per una Barcelona que cuida amb reforços de serveis socials, s'acompanya d'un dentista municipal pioner i d'una política de salut mental que ofereix psicòleg gratuït als i les joves; la major inversió als barris amb major vulnerabilitat es vehicula a través d'un Pla de Barris dissenyat amb els veïns i veïnes; l'aposta per una empresa pública d'energia 100% renovable, s'acompanya dels punts d'assessorament energètic que han impedit milers de talls de llum.

El segon gran eix és la lluita contra la crisi climàtica. Barcelona va ser pionera en fer una Declaració d'Emergència Climàtica on s'estipulaven objectius ambiciosos, com la reducció d'un 50% de les emissions l'any 2030, però alhora s'acompanyava d'un pla amb mesures concretes com la Zona de Baixes Emissions, l'aposta pel transport públic (amb la connexió del tramvia) i el que més ha marcat l'agenda: la gran reforma urbana de la ciutat, Superilla Barcelona. Barcelona una de les ciutats més denses d'Europa, dedica el 60% del seu espai públic al cotxe i alhora hi ha 1000 morts prematures anuals per contaminació. Calia un gran canvi que estem ja palpant a la Superilla de Sant Antoni, de Poblenou o Horta i que cal estendre a tota la ciutat. Recuperar la ciutat per al passeig, el gaudi, el joc, la mobilitat sostenible i el verd, ens porta a desenvolupar el programa de transformació urbana més ambiciós de la ciutat des dels Jocs Olímpics. Hi ha resistències, però també una gran expectativa posada, no només per la ciutadania de Barcelona que demana respirar aire net, sinó perquè arreu del món grans capitals estan endegant processos similars i miren Barcelona com a exemple.

Aquest dos eixos de l'acció de govern, econòmic i social i el de lluita contra el canvi climàtic van de la mà. No hi ha dicotomia entre economia amb progrés social i ecologia, precisament volem demostrar que van juntes. Per això Barcelona s'ha posicionat en contra la proposta d'AENA d'ampliar l'aeroport, pel seu augment d'emissions, per l'atemptat mediambiental a la Ricarda i perquè respon a un model econòmic obsolet, basat en els beneficis privats a curt termini, la precarietat laboral i la massificació turística.

Finalment, **el tercer eix té a veure amb els valors i l'aportació que fa Barcelona en un món on els discursos de l'extrema dreta estan creixent.** Barcelona és una ciutat oberta, solidària, orgullosament diversa i construïda a partir de l'aportació de moltes cultures. Per això vam impulsar una regidoria de feminismes que ha impulsat polítiques pioneres, un centre de referència LGTBI, la transversalitat de gènere en les polítiques públiques, la lluita contra la desigualtat salarial. Per això Barcelona entén la cultura com un dret i treballa en una agenda conjunta la cultura, l'educació, la ciència i la comunitat, reforçant serveis públics i la garantia d'accés a l'educació des de la petita infància i la cultura i la ciència. Per això Barcelona és pionera en empadronar persones sense domicili fix, en apostar per la diversitat cultural i en fer polítiques d'acollida. Per això Barcelona confia en els seus veïns i veïnes i aposta per la seva capacitat per decidir amb pressupostos participatius.

Totes aquestes polítiques es realitzen amb una mirada posada a cada barri, a la ciutat i a la metròpoli i també en el diàleg internacional. Barcelona exerceix de capital, quan aterra aquestes polítiques a cada un dels barris, i alhora quan les comparteix amb tota la Regió Metropolitana, apostant pel Pla Estratègic Metropolità com a marc per compartir horitzons i definir compromisos conjunts. La ciutat és els seus barris alhora que és tot la regió amb la que els fluxos són constants.

També exerceix la seva capitalitat liderant, amb Ada Colau al capdavant, les veus dels municipis davant la ONU, liderant la Xarxa C40 de lluita contra el canvi climàtic, aollint la Capital Mundial de l'Alimentació Sostenible aquest 2021, i definint un lideratge de futur amb l'arribada de grans esdeveniments culturals de futur com el Manifesta i la Capital Mundial de l'Arquitectura l'any 2026. Perquè l'agenda de canvi que impulsem volem que millori la vida dels veïns i veïnes de la ciutat, però també volem que contribueixi a una transformació més global, en un món encara massa injust i insostenible.

Tot aquest gran canvi, fet amb esforç, dificultats i també amb errades que inevitablement s'han produït, ens porten a seguir insistint en el canvi que avui Barcelona representa. Quan vam arribar a l'alcaldia, alhora de generar molta expectativa hi havia qui deia que demanàvem coses impossibles. Hem vist que amb convicció i molta feina allò que sembla impossible no ho era tant.

Per davant tenim poc més d'un any i mig per finalitzar un mandat que ha de fer encara més visible el projecte de canvi que és Barcelona en Comú. Al 2015 vam encertar en l'agenda que proposàvem, hem tingut uns anys de govern, que tot i les dificultats han mostrat com era possible que una altra Barcelona, la dels barris, la de la gent humil, la gent diversa, que fes les coses diferent, en benefici de la majoria.

L'any 2023 sortirem a guanyar les eleccions, esperonats i esperonades per allò que diuen les enquestes, que podem guanyar, però sobretot per allò que ens diuen els veïns i veïnes, que resistim a l'embat de certs poders mediàtics i econòmics (portem ja 10 querelles arxivades), que seguim tenint cura de Barcelona, de la seva gent, dels seus barris. Que seguim fent polítiques valentes, protegint escoles, transformant la ciutat, garantint el dret a somriure, fent compatible arribar a final de mes amb la lluita contra la fi del planeta.

Guanyant les eleccions del 2023 no només ens permetrà mantenir aquesta agenda de canvi, enviarem un missatge al món i a la política: que una candidatura municipalista construïda des de la confluència de diferents tradicions i des de baix, d'esquerres i ecologista, és capaç de liderar la transformació física, econòmica i social més important d'una ciutat global com Barcelona. Això molesta a molta gent, a qui viu bé en el statu quo, però també genera una gran il·lusió a qui durant molts anys no es va sentir representada i lluny de la política, que no confiaven en que podia haver solucions. Així que l'any 2023, per elles i ells, hi tornarem amb tota la força i la il·lusió per culminar la transformació iniciada.

9.6. Balanç del Grup Polític En Comú Guanyem de la Diputació de Barcelona

La darrera assemblea de Catalunya en Comú va significar un punt i seguit a la gestió que el Grup Polític de l'Entesa estava realitzant a la Diputació de Barcelona. Un grup polític format per 7 diputades i diputats i que venia desenvolupant, des de l'oposició, una tasca de seguiment de gestió i de proposició. Una institució presidida per la convergent Mercè Conesa i governada en coalició amb ERC.

Des de l'assemblea fins ara, la feina del grup s'ha orientat prioritàriament a fer el seguiment dels estats d'alarma, de la normativa derivada i del seu impacte en el món local, cooperant amb els grups municipals per definir els plans de contingència, i assessorant sobre les mesures dels plans de reconstrucció. En paral·lel hem continuat assistint i formant els nostres grups municipals de la demarcació de Barcelona en diferents temàtiques com les ordenances i reglaments, la planificació urbanística, la transició energètica, els pressupostos municipals, el règim jurídic de les administracions, la contractació pública etc.

En el transcurs de l'any 2018, el grup polític de la Diputació de Barcelona va realitzar diferents precs i preguntes respecte als presumptes delictes contra l'administració pública i la desviació de fons de diputats de JxC, així com dels presumptes delictes d'assetjament laboral per part de directius de l'Àrea Internacional. Alhora, va participar activament en la redacció de diferents Declaracions Institucionals i mocions, remarcant la que es va aprovar al ple de maig mostrant el rebuig a la sentència de l'Audiència Provincial de Navarra en el cas de "La Manada".

El balanç d'aquests darrers dos anys de treball polític del grup En Comú Guanyem, s'ha emmarcat en un escenari extraordinari de pandèmia del coronavirus. La pandèmia provocada per la COVID-19 ha desencadenat una crisi sanitària, social i econòmica, que se suma a la crisi climàtica. És per això que hem compartit, col·laborat i proposat diverses mesures a incloure en el Pla de Xoc.

Continuant amb les aportacions del nostre grup en la gestió del govern, vam suggerir diferents propostes en el **marc de l'elaboració del Pla de Mandat.**

A mode de síntesi, vam argumentar un seguit de reflexions i aportacions sobre la implementació de polítiques públiques locals de memòria democràtica, recuperant la figura del comissionat o comissionada de memòria (que s'ha creat); e suport tècnic i econòmic per a la mobilització dels habitatges buits i dels programes d'inspecció necessaris per tal de fer emergir els incompliments de la funció social de l'habitatge; el suport tècnic i econòmic a la infraestructura verda urbana i a l'elaboració dels Plans del Verd i la Biodiversitat Local; l'exploració per integrar la Diputació en l'operador energètic metropolità o un nou projecte sobre l'impuls de l'economia de les cures i la seva centralitat en la sostenibilitat de la vida

En el marc de l'elaboració dels pressupostos per a 2021, vam reflexionar sobre la necessitat d'explorar la participació directa del Fons Europeus de recuperació Next Generation EU, sense la tutela de la Generalitat, proposant la presentació de projectes propis per part de la Diputació de Barcelona i la creació d'una unitat de projectes per a assistir en el disseny, tramitació i justificació de plans dels ens locals, l'increment pressupostari de programes d'impuls de l'economia de les cures i la seva centralitat en la sostenibilitat de la vida, un programa de suport a la salut mental per a fer front als efectes que pugui generar la COVID-19 en el terreny emocional entre la ciutadania o la presentació d'un Informe d'impacte de gènere que acompanyés el pressupost

De igual manera hem aportat **a l'elaboració dels pressupostos per a 2022 un seguit de mesures per seguir donant respostes als nous reptes i desigualtats que es presenten als nostres municipis, moltes d'elles encara més evidents després de la pandèmia provocada per la COVID-19.**

9.7. En Comú Guanyem a la Diputació de Lleida: tres anys d'oposició responsable (2018-2021)

Fruit dels resultats electorals obtinguts a la demarcació de Lleida durant les eleccions municipals de maig de 2019, el grup d'En Comú Guanyem (format per l'acord electoral entre Comú de Lleida, Podem i Catalunya en Comú) va obtenir la representació d'una diputada. Pel lloc fou designada Elena Ferre, regidora a la Paeria de Lleida, qui ha exercit el càrrec.

Durant la primera meitat del mandat, hem exercit oposició dins dels límits que suposa enfrontar-nos a un acord de govern entre Esquerra Republicana de Catalunya i Junts per Catalunya, prou ampli per formar una majoria àmplia i còmoda per tirar endavant totes i cadascuna de les votacions sense cap obstacle. En les negociacions prèvies, se'ns va oferir integrar-nos al Govern, però ho vam rebutjar per considerar que no podríem desenvolupar una acció coherent compartint equip de govern amb Junts per Catalunya (hereva de la CiU, investigada per diversos casos de corrupció vinculats als anteriors mandats) i vam oferir una majoria alternativa (i aritmèticament viable) amb ERC i Unitat d'Aran, respecte la qual ERC no va voler considerar, pels seus acords amb JxCat.

En aquests dos anys, des de l'equip encapçalat per Elena Ferre, amb Jordi Guardiola a com a responsable de comunicació (en substitució de Judit Serrano al 2020) i Jaume Moya com a assessor tècnic i polític, i en coordinació amb les executives de les respectives forces i l'equip de suport municipal de Catalunya en Comú, hem volgut reforçar la idea de fer de la Diputació una institució propera i útil a la gent. La nostra ha estat una tasca de fiscalització de l'acció del govern posant el focus de les nostres propostes en temes relacionats, entre altres, amb la transició ecològica, la justícia social, el feminisme, la transparència i el bon govern i l'equitat territorial.

Les primeres iniciatives van encaminar-se a la denúncia de la manca absoluta d'objectivitat i de transparència a l'hora d'atorgar els ajuts directes que havien practicat els anteriors governs de CiU, presidits per Joan Reñé i, posteriorment, per Rosa Maria Perelló. I és que només durant el passat mandat (2015-2019) la Diputació de Lleida va atorgar als municipis dirigits per alcaldes convergents i, en menor mesura, a ajuntaments d'altres colors polítics, prop d'un milió d'euros en ajuts directes. Això es va concretar només quinze dies abans de la investidura de l'actual President, Joan Talarn, com si algú volgués assegurar-ho corrents i de pressa per si els canvis en la presidència poguessin arribar a posar en perill la menjadora.

En l'apartat dels pressupostos, l'any 2019 vam votar en contra, per entendre que no responien a les urgències en matèria d'habitatge i de transició ecològica, respecte les quals vam formular un seguit d'esmenes, una de les quals va ser recollida, però només de forma simbòlica i buida de contingut. Amb els de 2020, vam formular també esmenes al projecte de pressupostos exigint augment en la inversió de polítiques de serveis socials i en promoció social, d'habitatge, agricultura i medi ambient, de millora de la connectivitat sobretot als territoris de l'Alt Pirineu i l'Aran, així com també en feminismes, participació ciutadana i memòria democràtica. Finalment, algunes foren incorporades (en matèria d'habitatge i de memòria democràtica), per la qual cosa el nostre posicionament fou d'abstenció.

En el camp de les **mocions**, hem posat l'accent en els drets, però sobretot en els deures, que tenim les institucions respecte a la gent i els municipis. Entre d'altres, **en temes com la cura i la protecció de joves migrants sense acompanyament, la recuperació de les activitats del Memorial Democràtic, la creació de l'Agència de l'Energia de Lleida, millores en la contractació pública de la Diputació o la incorporació de mesures específiques per a combatre les ludopaties comentades per les plataformes online de jocs i apostes**. Si bé estem satisfetes d'haver impulsat iniciatives que després han estat assumides pel govern, com en el cas de l'Agència de l'Energia. Pel que fa a la nostra acció al territori i a la ciutadania, ens hem focalitzat en l'escolta activa dels municipis, l'acompanyament i el suport a les entitats que treballen per terres de ponent, l'Alt Pirineu i l'Aran. A més, amplifiquem la nostra feina a la Diputació traslladant propostes i iniciatives al grup parlamentari d'En Comú Podem en el qual, malgrat que la demarcació de Lleida no té representació, hem establert bones col·laboracions i sinergies en temes capitals pel territori com la lluita contra el despoblament rural, el treball pel desenvolupament regulat i amb criteri de les plantes d'energies renovables, l'exigència d'uns serveis de salut públics i de qualitat o la recuperació de la memòria democràtica, per posar només alguns exemples.

Els dos anys que resten de mandat mantindrem l'esforç en vetllar perquè l'acció de govern es desenvolupi dins dels marges de l'eficiència, la transparència, l'honestetat i el bon servei a les persones, i en fer feina activa per millorar aquesta acció de govern en els camps que ens semblen prioritaris per als drets i les condicions de vida de la gent i per al desenvolupament democràtic, sostenible i net de la nostra societat.

9.8. Balanç de Govern i del Grup En Comú Guanyem a l'Àrea Metropolitana De Barcelona (AMB)

El Consell Metropolità sorgit de les darreres eleccions municipals de 2019 (actualment són 43 del PSC, 14 d'En Comú Guanyem, 13 d'ERC, 10 de JxCat, 2 de C's, 2 de Barcelona x Canvi, 2 del PP, 2 d'Ara Decidim Ripollet, 1 d'Acord i Compromís per Torrelles i 1 de Guanyem Badalona) i l'acord de govern plural a l'AMB amb la presidència d'Ada Colau.

Sense entrar en detall de l'**Acord de Govern Metropolità**, aquest està compost per **9 principis orientadors i 54 objectius programàtics i del conjunt de mesures acordades en el PAM alineat amb el ODS i actualitzat per l'impacte COVID-19 que consta de 8 àmbits, 24 línies d'actuació, 83 objectius i 332 actuacions**, però voldríem posar accent a partir d'una agenda política que avança cap el dret a la ciutat en clau metropolitana des del repte de la doble emergència social i climàtica..

El debat obert el 2019, amb participació ciutadana, sobre el **Pla Director Urbanístic Metropolità (PDUM) que ha de substituir el Pla General Metropolità (PGM) de 1976 és, de ben segur, el principal element estructural** i estructurant de la ciutat de ciutats que és i vol ser l'àrea metropolitana. Es preveu efectuar l'aprovació inicial en el transcurs de l'any 2022.

També l'impuls de la cooperació i concertació amb la Regió metropolitana de Barcelona especialment en els àmbits de la mobilitat, l'habitatge i les polítiques socials i que s'ha de concretar en el procés **Barcelona Demà 2030, impulsat des del PEMB.**

La preservació del Parc Agrari del Baix Llobregat, un cop superada la greu amenaça de desaparició està sent posat en valor com a activitat econòmica i espai verd, que pren molt més protagonisme amb l'impuls de la capitalitat alimentació sostenible de Barcelona 2021 en la que l'AMB s'hi ha adherit, impulsant mesures i actuacions i participant activament i pel conjunt dels municipis metropolitans en la nova estratègia d'alimentació de proximitat, saludable i sostenible

El grup d'En Comú Guanyem, des de l'àrea d'Ecologia, estem impulsant polítiques per la **transició verda**, promovent un model de desenvolupament sostenible davant de l'actual situació d'emergència climàtica. La preservació dels sistemes naturals i espais lliures, l'impuls de nous sistemes de producció d'energia renovable, la millora de la gestió del cicle integral de l'aigua i la reducció dels consums, la millora del tractament dels residus i les polítiques públiques de residu zero o l'impuls de les polítiques de sensibilització i educació ambiental són algunes de les línies estratègiques que guien les actuacions d'aquest mandat.

En aquest sentit **destaquem la declaració d'emergència climàtica amb el compromís de reducció les emissions de gasos d'efecte hivernacle en un 55% per al 2030 i neutre per 2.050**, l'impuls de la Revolució Solar a la Metròpolis de Barcelona amb més de 215 instal·lacions solars entre el 2019 i 2023 amb una inversió de més de 26 milions d'€..

En l'àmbit de residus és essencial l'acord metropolità cap al residu Zero i l'aprovació del Programa metropolità de prevenció i gestió de recursos i residus municipals 2019-2025. S'està impulsant el projecte del Centre de Producció de Biofertilitzant i Adobs, un nou concepte d'instal·lació per convertir els residus orgànics en recursos. També estem finalitzant la clausura i restauració paisatgística del dipòsit controlat de residus de la Vall d'en Joan al Garraf.

La gestió de l'aigua ha estat marcada per l'enfortiment de la regulació pública per part de l'AMB i la millora de la transparència d'un servei bàsic per la ciutadania enfront dels interessos del capital multinacional. En aquest sentit, hem impulsat la comissió de creació d'un servei d'abastament metropolità amb la voluntat que sigui de gestió directa i eminentment públic.

En l'àmbit del transport públic, esperem la implantació de la T-Mobilitat, ja hem concretat la integració amb tarifa plana dels 18 municipis de l'AMB que no eren zona 1 i hem assegurat la reforma del sistema tarifari i rebaixat els títols més habituals.

Destaquem la incidència en les actuacions de promoció de l'habitatge assequible amb models novedosos com es la constitució de l'empresa de capital públic privat Habitatge Metròpolis Barcelona, SA que suposarà nova construcció de 4.500 habitatges de lloguer assequible en règim HPO (2.250 a Barcelona i 2.250 àmbit resta AMB).

L'impuls i el suport a la nova economia i a l'activitat econòmica també ha estat una de les prioritats d'En Comú Podem a l'AMB. El desplegament amb la creació de l'Agència de Desenvolupament Econòmic i l'aposta per la millora dels polígons d'activitat econòmica així com el document de la Taula de Reactivació Econòmica i Reindustrialització de l'AMB són els fils conductors reforçant l'estratègia de la innovació, el talent i la recerca. En l'àmbit d'una metròpolis més saludable volem destacar el conjunt d'**iniciati-**

ves metropolitanes cap a l'alimentació sostenible en el marc de l'adhesió al Pacte de Milà i en línia amb les polítiques endegades en el marc de la capitalitat alimentària de Barcelona 2021 i que s'emmarquen en el Pla d'acció per l'alimentació sostenible de l'AMB 2020-2023

9.9. Els Comuns a les Entitats Municipalistes

En Comú Guanyem participem a les direccions de les tres entitats municipalistes: Federació de Municipis de Catalunya (FMC) Associació Catalana de Municipis (ACM) i la Federación Española de Municipios y Provincias (FEMP).

Pel que fa al govern de la FMC, després de 40 anys des de la seva constitució, la presidència no ostenta el PSC. ERC presideix la FMC en un govern amb PSC, EN COMÚ GUANYEM i JxC.

Els comuns duem una vicepresidència a càrrec de l'alcalde del Prat, Lluís Mijoler i presidem una de les set àrees sectorials en que s'organitza la FMC, l'àrea de Progrés i desenvolupament. A més, tenim dues vocals a l'Executiu, l'alcalde de Sant Feliu de Llobregat, Lúcia Muñoz i l'alcalde de Montcada i Reixac, Laura Campos.

Aquesta mandat era especialment important atès l'existència d'un acord polític per fusionar les dues entitats municipalistes de Catalunya o crear-ne una de nova.

Hem de destacar com a treball polític més important, **la nostra participació activa a la redacció del Decàleg per a la recuperació socioeconòmica dels municipis de Catalunya** amb eixos com: la prevenció, la via més curta per sortir de la pandèmia; reforcem el sistema sanitari; foment de la Justícia Social per tal que ningú quedi enre; administracions locals, primera porta d'accés a la ciutadania; adaptem els plans de mandat per abordar la crisi social i econòmica; un nou pressupost adequat a les necessitats actuals; enfortiment de les eines de les administracions locals; garantim l'accés als serveis essencials; Pla de Reactivació Socioeconòmica, evitem que la crisi destrueixi el teixit productiu; fem de l'adversitat, una oportunitat.

Pel que fa a l'ACM, presidida per JxC, la nostra participació és testimonial i mantenim una persona a l'Executiva, l'alcalde de Corbera d'Ebre, Antonio Álvarez Gironés.

A la FEMP, en el present mandat hem reorganitzat el grup confederal que ha passat a denominar-se Izquierda Unida-Podemos-Comuns, amb el qual estem coordinant moltes polítiques i fent seguiment de l'activitat local estatal. La representació d'En Comú Guanyem recau en l'alcalde de Sant Feliu de Llobregat, Lúcia Muñoz al Consell Territorial i el Lluís Mijoler, alcalde del Prat com a Responsable de Municipalisme de Catalunya en Comú

Des del grup hem liderat les propostes sobre la suspensió de les regles fiscals i per alliberar els romanents de tresoreria, l'impuls a la reforma del finançament local, la participació dels ajuntaments en els Fons Next Generation EU i ara la reforma de les plusvàlues.

Ha estat rellevant el nostre paper en l'**elaboració del document estatal, *Pilares locales para la reactivación económica y social de la administración local***. Un document que va ser utilitzat per la FEMP per negociar diferents mesures de protecció i reconstrucció amb el govern de l'Estat.

